

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Tanja Kračun

**Učinkovitost delovanja skupnih občinskih uprav
- izbrani primeri slovenskih SOU**

Diplomsko delo

Ljubljana, 2012

UNIVERZA V LJUBLJANI
FAKULTETA ZA DRUŽBENE VEDE

Tanja Kračun

Mentor: izr. prof. dr. Miro Haček

**Učinkovitost delovanja skupnih občinskih uprav
- izbrani primeri slovenskih SOU**

Diplomsko delo

Ljubljana, 2012

*Daleč stran, tam pod oblaki,
se skrivajo moji najvišji cilji;
morda jih nikoli ne bom dosegla,
a vseeno lahko občudujem njihovo lepoto in verjamem vanje.
(Louisa May Alcott)*

*Zahvala gre mentorju izr. prof. dr. Miru Hačku za izkazano dobro voljo, usmeritve in
potrpežljivost pri izdelavi diplomskega dela.*

*Mami, ati, Tomaž in Matjaž ... Posebne osebe, ki so me tekom študija na takšen ali drugačen
način podpirale, vlivale pozitivne misli in mi maksimalno stale ob strani, tudi takrat, ko kaj ni
šlo tako, kot bi moralo. Hvala vam!*

*Zahvaljujem se tudi vsem, ki so si vzeli čas ter mi odgovorili na vprašanja, ki so pripomogla k
nastanku tega diplomskega dela.*

Učinkovitost delovanja skupnih občinskih uprav – izbrani primeri slovenskih SOU

Večje lokalne skupnosti oziroma občine so ekonomsko in finančno zmožne zagotavljati zahtevnejše lokalne javne službe, manjše občine pa nimajo na voljo dovolj finančnih sredstev in strokovnega kadra za opravljanje zahtevnejših nalog. Ker država na občine prenaša vedno več nalog in pristojnosti, obstoječe občine pa le-teh ne zmorejo samostojno opravljati, prihaja do medobčinskega sodelovanja. V zadnjih letih je bilo zaznati porast sodelovanja med občinami v obliki skupnih občinskih uprav. Povezovanje občin na ravni skupnih uprav kaže številne pozitivne učinke/vplive na različnih področjih, njihova bistvena naloga pa je dobro upravljanje lokalnih skupnosti, ki postavlja temelje za celovit in kakovosten razvoj lokalnega okolja ter odgovorno in učinkovito izvajanje ključnih upravnih nalog. Vsebina diplomskega dela obravnava vprašanje, ali skupne občinske uprave spremljajo svojo učinkovitost delovanja, pri tem pa je preverjanje raziskovalnih vprašanj osredotočeno na kriterije, ki se uporabljajo za merjenje oziroma spremljanje učinkovitosti. Ugotoviti želimo, ali skupne občinske uprave svoje delovanje smatrajo kot uspešno in učinkovito. To se je ugotavljalo na primeru izbranih skupnih občinskih uprav v Sloveniji, kjer so delovanje svojih skupnih uprav ovrednotili njihovi predstavniki.

Ključne besede: lokalna samouprava, občina, skupna občinska uprava, učinkovitost, uspešnost

Efficiency of the functionality of joint municipal administration – selected cases of slovenian JMA

Larger local communities are economically and financially capable for providing complex local public services. Minor municipalities on the other hand do not have sufficient financial resources and professional staff to perform complex tasks. The existing municipalities can not perform all tasks the state transferred to them and that is why so many municipalities decide for intermunicipal cooperation. In Slovenia it has been perceived an increase of cooperation among municipalities in the form of joint municipal administration recently. Connecting local communities on the level of joint municipal administration shows a numerous positive impacts at various fields. The main task of municipalities is good governance of local communities which set up bases for comprehensive and quality development of local area and a responsible and effective implementation of main administrative tasks. The diploma seminar considers a question whether joint municipal administration monitors its efficiency. Research questions were verified in accordance with criteria used for measuring and monitoring effectiveness. We would like to determine whether joint municipal administration consider their function as effective and efficient or not. For that reason some of the Slovene joint municipal administration were selected and its functionality was evaluated by their representatives.

Key words: local self-government, municipality, joint municipal administration, efficiency, effectiveness

KAZALO

1 UVOD	6
2 METODOLOŠKI OKVIR	7
2.1 Opredelitev raziskovalnega problema.....	7
2.2 Namen in cilji diplomskega dela.....	7
2.3 Raziskovalna vprašanja.....	8
2.4 Uporabljena metodologija.....	8
2.5 Struktura diplomskega dela.....	9
3 TEORETIČNA IZHODIŠČA	10
3.1 Lokalna skupnost.....	10
3.2 Lokalna samouprava.....	10
3.3 Občina.....	11
3.3.1 Organizacijska sestava občin.....	12
3.3.2 Medobčinsko sodelovanje.....	14
3.4 Skupne občinske uprave.....	15
3.4.1 Zakonska podlaga za delovanje SOU.....	16
3.4.2 Delokrog SOU.....	16
3.4.3 Stanje SOU v Sloveniji.....	17
3.5 Ocenjevanje delovanja (učinkovitost in uspešnost) javne uprave – občin.....	18
4 EMPIRIČNI DEL	22
4.1 Uspešnost skupnih občinskih uprav.....	22
4.2 Nadzor nad kakovostjo dela.....	23
4.3 Spremljanje učinkovitost delovanja SOU.....	24
4.4 Pogled občanov.....	26
5 ZAKLJUČEK	27
6 LITERATURA	29
PRILOGE	32
PRILOGA A: Odgovori medobčinske inšpektorice mag. Slavke Remic.....	32
PRILOGA B: Odgovori vodje medobčinskega redarstva Borisa Sodje.....	33
PRILOGA C: Odgovori vodje medobčinske uprave mag. Simona Lebana.....	35
PRILOGA Č: Odgovori vodje medobčinske uprave Aleša Marolta.....	36
PRILOGA D: Odgovori vodje službe občinskega redarstva Boštjana Omerzela.....	37
PRILOGA E: Odgovori inšpektorja Roberta Vrečka.....	39
PRILOGA F: Odgovori vodje in inšpektorice mag. Jelke Klemenc.....	40

1 UVOD

Pri obravnavanju skupnih občinskih uprav ne moremo mimo vprašanja o velikosti občin v državi. Dileme glede velikosti, števila občin in obsega pristojnosti lokalnih skupnosti so eni izmed temeljnih problemov pri vzpostavljanju in dograjevanju lokalne samouprave v Sloveniji. Humes in Martin (1969, 66–67) pišeta o tem, da morajo biti lokalne skupnosti dovolj velike, s čimer imajo zagotovljeno ustrezno osebje in druge pogoje, hkrati pa morajo biti tudi dovolj majhne, da lahko ohranjajo harmonijo in duh skupnosti, v kateri ima vsak posameznik možnost biti politično učinkovit. Tudi Pusić (1988, 280) se strinja, da je bližina in dostopnost lokalnih javnih služb njihovim neposrednim uporabnikom razlog njenega uspeha in istočasno njenega obstoja, zato velike lokalne skupnosti po njegovem mnenju pravzaprav oddaljujejo javne službe od teh temeljnih odnosov. Sama ideja lokalne samouprave izhaja iz tega, da obstaja potreba bližine za vse tisto, kar je ljudem za organizirano življenje na nekem teritoriju neobhodno potrebno (Pusić 1988, 281).

Dejstvo je, da so večje lokalne skupnosti ekonomsko in finančno zmožne zagotoviti zahtevnejše in dražje lokalne javne službe, v manjših lokalnih skupnostih pa ni na voljo dovolj sposobnega strokovnega in političnega kadra niti finančnih sredstev za opravljanje kakršnihkoli zahtevnejših nalog (Haček 2012). Slovenija je zaznamovana z asimetrično velikimi občinami; za državo je značilna razmeroma majhna velikost občinskih uprav, med njimi pa se večina sooča s precej obsežnim področjem delovnih nalog. Ker država na lokalne skupnosti prenaša vedno več nalog in pristojnosti, ki jih občine niso zmožne same zagotavljati oziroma izvajati, je občinam z namenom skupnega urejanja in opravljanja lokalnih zadev (zakonsko) dana možnost medsebojnega sodelovanja in združevanja. Z omogočitvijo ustanovitve skupnih organov ter prenosa nekaterih pomembnejših in zahtevnejših nalog občin na skupne organe, se učinki razdrobljenosti slovenskih občin zmanjšujejo ali vsaj omiljujejo.

Dobro upravljanje lokalnih skupnosti (občin) postavlja temelje za celovit in kakovosten razvoj posamičnih okolij, predstavlja podlago za vzpostavljanje pogojev za dobro in kvalitetno življenje prebivalcev in določa možnosti za realizacijo njihovih pričakovanj in potreb. Da je slednje tako v večjih kot manjših lokalnih skupnostih v čim večji meri omogočeno, si občine medsebojno pomagajo. Glavni motiv medobčinskega sodelovanja je želja po uspešnosti upravljanja, da se zagotovi, da so lokalne strukture ustrezne in realne, kar zadeva izvajanje pristojnosti. Bistveno je zagotoviti, da se ključne naloge izvajajo odgovorno in učinkovito.

2 METODOLOŠKI OKVIR

2.1 Opredelitev raziskovalnega problema

Glede na razdrobljenost slovenskih občin je medobčinsko sodelovanje na različnih ravneh ključnega pomena za usklajen razvoj širšega lokalnega okolja. Ker obstoječe občine ne zmorejo opravljati vseh svojih pristojnosti, prihaja do združevanja upravnih nalog na ravni skupnih občinskih uprav (SOU). V Sloveniji se je ustanavljanje SOU v zadnjih nekaj letih izredno razširilo, sodelovanje občinskih uprav (in povezovanje med občinami iz finančnih, kadrovskih ter racionalnih razlogov) pa ima predvsem velik pomen za nemoten razvoj in uspešno zadovoljevanje večine oziroma razvojnih potreb lokalnega prebivalstva.

Žohar (v Vidmar 2010, 116) je prepričan, da »do organiziranja in uspešnega delovanja skupnih občinskih uprav ne bi prišlo, če v slovenskih občinah ne bi bilo potrebe za razvojem in s tem pogojenim sodelovanjem med občinami«. Uspešni dogovori med župani s podporo občinskih svetov so omogočili, da so se iz formalne možnosti realizirale konkretne aktivnosti.

Kljub uspešnosti povezovanja občin v skupnih upravah, ki ima mnoge pozitivne vplive/učinke na različnih področjih, se nam zastavlja vprašanje o učinkovitosti takšnega organa. Haček (in drugi 2008, 8) učinkovitost pojmuje kot »sposobnost lokalne samouprave pri zagotavljanju različnih storitev in služb na čim bolj uspešen in gospodaren način«. Da bi lahko ugotovili, ali organi v upravi delujejo uspešno in učinkovito, je potrebno spremljati njihovo delovanje. Pojem skupnih občinskih uprav sem prenesla na konkretne primere, in sicer na izbrane SOU. V diplomskem delu se ukvarjam z vprašanjem, ali skupne občinske uprave (sploh) spremljajo učinkovitost. Raziskovanje bo potekalo v smeri odkrivanja, ali SOU sebe ocenjujejo kot (ne)uspešne in katere kriterije uporabljajo pri ocenjevanju učinkovitosti. Preverjala se bodo tudi morebitne pomanjkljivosti in težave pri delovanju skupnih uprav slovenskih občin.

2.2 Namen in cilji diplomskega dela

Glavni namen diplomskega dela je na podlagi mnenj in pogledov vodij ter predstavnikov skupnih občinskih uprav ugotoviti, ali skupne občinske uprave (sploh) spremljajo učinkovitost svojega delovanja in kateri so kriteriji, ki jih pri tem uporabljajo. To bom preverjala na primeru izbranih skupnih občinskih uprav. V diplomskem delu bomo skušali doseči naslednje cilje: prikazati (trenutno) stanje SOU v Sloveniji; ugotoviti, ali se v SOU spremlja kakovost dela oziroma meri njena učinkovitost (z vidika samoocenjevanja); pridobiti odgovore, jih

analizirati in pojasniti rezultate raziskave skladno z začetno zastavljenimi raziskovalnimi vprašanji. Najpomembnejši cilj diplomskega dela bo tako približno ugotoviti objektivna stanja delovanja v skupnih občinskih upravah ter subjektivne percepcije o spremljanju kakovosti delovanja skupnih uprav občin pri vodjih skupnih občinskih uprav.

2.3 Raziskovalna vprašanja

V diplomskem delu želimo odgovoriti na naslednji raziskovalni vprašanji:

- Ali SOU svoje delovanje ocenjujejo kot uspešno in kateri dejavniki so vzrok za (ne)uspeh?
- Ali SOU spremljajo kakovost dela – spremljajo učinkovitost delovanja in katere kriterije uporabljajo za ocenjevanje delovne učinkovitosti?

Za preverjanje in pridobivanje podatkov bodo analizirane izbrane skupne občinske uprave. Merilo za izbiro SOU je bilo iz vsakega predela/pokrajine Slovenije pridobiti in analizirati po dve skupni upravi, vendar je bilo v končno analizo zajetih le 7 skupnih občinskih uprav¹.

2.4 Uporabljena metodologija

Diplomsko delo temelji na naslednjih raziskovalnih metodah in tehnikah:

- analiza in interpretacija primarnih virov (uporaba različnih pravno-formalnih dokumentov, odlokov in zakonodaje, ki ureja področje lokalne samouprave in skupnih občinskih uprav);
- analiza in interpretacija sekundarnih virov (uporaba relevantne literature, ki je služila za opredelitev teoretske podlage diplomskega dela, pregled obstoječih podatkov o stanju SOU, pregled internetnih virov);
- metoda deskripcije (opisna raven, ki služi za opis in razlago temeljnih pojmov, procesov in dejstev);
- vprašalnik s strukturiranimi vprašanji, ki je bil (preko elektronske pošte) posredovan na sedeže občine SOU oziroma vodjem skupnih uprav; odgovori predstavnikov SOU so dali kvalitativne podatke, ki smo jih predstavili s primerjalno metodo;
- sinteza pridobljenih podatkov.

¹ Strukturirana vprašanja so bila posredovana na 30 skupnih občinskih uprav, vendar je bila odzivnost in sodelovanje SOU izredno majhna, saj je na vprašanja odgovorilo le 7 predstavnikov SOU (ker vzorec ni reprezentativen, rezultatov ne moremo posplošiti na vse SOU, zato bodo ugotovitve upoštewane z zadržkom). Težave pri pridobivanju podatkov sem imela tudi zaradi pomanjkanja virov, zlasti letnih poročil o delovanju SOU.

2.5 Struktura diplomskega dela

Diplomsko delo je zaradi preglednosti razdeljeno na dva sklopa. Prvi sklop je teoretični del, kjer začnemo s kratko predstavitevijo lokalne samouprave, lokalnih skupnosti, nadaljujemo z opisom občine in njihovega medsebojnega delovanja. Na tem mestu je dan poudarek na predstavitvi skupnih občinskih uprav, nato pa so s teorijo predstavljeni še vidiki ocenjevanja kakovosti (učinkovitosti in uspešnosti) delovanja upravnih organov. Sledi drugi sklop, empirični del, v katerem se osredotočimo na analizo delovanja izbranih skupnih uprav. Analiza je bila izpeljana na podlagi mnenj, subjektivnih zaznav, pogledov in ocen vodij oziroma predstavnikov skupnih občinskih uprav. Analizirani so pogledi na uspešnost delovanja SOU, spremljanje kakovosti dela in učinkovitosti upravljanja SOU, predstavljene so morebitne specifične težave in zaznave, kako SOU vidijo prebivalci občin. V zaključku diplomskega dela so podani odgovori na zastavljena raziskovalna vprašanja, navedene sklepne ugotovitve in predlogi/razmislek za nadaljnje raziskovanje.

3 TEORETIČNA IZHODIŠČA

3.1 Lokalna skupnost

Lokalna skupnost je družbena skupnost na določenem območju, navadno na območju enega ali več med seboj povezanih naselij (Vlaj 2004, 15). »Obstaja ne glede na to, ali ji država prizna pravni status ali ne« (Šmidovnik 1995, 17).

O lokalni skupnosti govorimo takrat, kadar je med ljudmi, ki živijo na nekem zaokroženem območju, vzpostavljeno tesnejše sodelovanje (Grafenauer 2000, 15). V lokalni skupnosti ljudje zadovoljujejo svoje potrebe, ki so povezane z življenjem v taki skupnosti in jih je mogoče reševati le na skupen način ter v skladu z lokalnimi interesi (Kaučič in Grad 1999, 321).

Lokalne skupnosti so izhodišče za oblikovanje lokalne samouprave in so njena neposredna in dejanska podlaga (Vlaj 2004, 15).

3.2 Lokalna samouprava

»Pojem lokalna samouprava pomeni več kot samo lokalno skupnost; pomeni lokalno skupnost, ki ima status samouprave. Lokalna skupnost je zgolj nosilec (lokalne) samouprave oziroma njen subjekt, (lokalna) samouprava pa je pravnosistemska institucija, ki opredeljuje položaj/status lokalne skupnosti« (Šmidovnik 1995, 27). Zanj je značilno, da omogoča in zagotavlja lokalni skupnosti stopnjo neodvisnosti, zlasti v razmerju do države, prebivalci lokalne skupnosti pa v določeni meri samostojno upravljajo z lokalnimi zadevami (Kaučič in Grad 1999, 322).

Med značilnosti lokalne samouprave sodijo: teritorialni element (lokalna skupnost), funkcionalni element (lastno delovno področje), organizacijski element (opravljanje nalog neposredno ali po svojih organih), materialno-finančni element (lastna materialna in finančna sredstva) in pravni element (lastnost pravne osebe). K tem lastnostim sodi tudi lokalna zavest kot subjektivni element, ki se kaže v občutku pripadnosti in medsebojne solidarnosti prebivalcev lokalne skupnosti (Kaučič in Grad 1999, 322–323).

Lokalna samouprava je pravica lokalnih skupnosti, da (v mejah zakona) samostojno urejajo in opravljajo javne zadeve iz svoje pristojnosti, ki se tičejo življenja in dela prebivalcev na njihovem območju (Vidmar 2010, 22). »V najširšem smislu predstavlja lokalna samouprava temeljno obliko teritorialne organizacije oblasti in najširši okvir uresničevanja samouprave

občanov, ki živijo na določenem področju» (Brezovšek v Haček 2009, 8). Na podlagi Evropske listine o lokalni samoupravi pa lokalna samouprava predstavlja eno izmed pomembnih načel demokratične ureditve sodobne družbe (Grafenauer 2000, 31).

V Sloveniji ureja temeljna načela lokalne samouprave Ustava Republike Slovenije. Ustava že v splošnih določbah (9. člen) poudarja, da je v Sloveniji zagotovljena lokalna samouprava, posebej pa jo ureja v členih od 138. do 144. Na podlagi ustavnih določb ureja položaj lokalne samouprave več zakonov. Najpomembnejši je zakon o lokalni samoupravi, ki je bil od sprejetja (december 1993) večkrat spremenjen ter dopolnjen. Ta v splošnih določbah določa nekatera načelna izhodišča za urejanje lokalne samouprave v Sloveniji ter podrobneje določa ureditev samoupravnih lokalnih skupnosti (Grad 1998, 101–104). Pri pripravi naših ustavnih in zakonskih podlag za uvedbo lokalne samouprave je bila upoštevana tudi Evropska listina lokalne samouprave (MELLS), ki jo je leta 1985 sprejel Svet Evrope, leta 1996 pa jo je ratificirala tudi Slovenija² (glej Ribičič v Grad in drugi 1999, 402–403). Področna zakonodaja je morala zajeti oziroma mora upoštevati vse določbe MELLS, predvsem delitev pristojnosti med državo in lokalnimi skupnostmi (načelo subsidiarnosti) kot tudi lokalne finance (načelo finančne avtonomije ter zadostnosti finančnih virov za naloge lokalnih skupnosti) (Vlaj 2004, 91).

3.3 Občina

Občina je pojmovana kot temeljna lokalna samoupravna skupnost, ki samostojno ureja in opravlja svoje zadeve in izvršuje naloge, ki so nanjo prenesene z zakonom (Kaučič in Grad 1999, 328). Po Vlaju (1998, 183) občino najbolj zaznamujejo naslednji elementi: ozemlje, prebivalci s skupnimi potrebami in interesi, zavest o pripadnosti tej skupnosti ter pogoji za organiziranje dejavnosti za zadovoljevanje skupnih interesov in potreb prebivalcev občine.

V okviru ustavno in zakonsko določenih opredelitvah občine so zajete tri lastnosti, značilne za občino, in sicer le-ta (Haček 2005, 66):

- predstavlja najpomembnejši tip/obliko lokalne samouprave,
- oblikovana je v okviru naravne, zgodovinsko nastale lokalne skupnosti – eno ali več naselij, povezanih s skupnimi interesi,
- ima položaj samoupravnosti.

² Državni zbor je 1. oktobra 1996 sprejel Zakon o ratifikaciji Evropske listine lokalne samouprave, ta pa je začela veljati s 1. marcem 1997. Zakon o ratifikaciji MELLS predvideva prevzem vseh iz listine izhajajočih obveznosti (Vlaj 2006, 77).

Djordjević (v Šmidovnik 1995, 65) pravi, da velja občina v vseh razvitih delih sveta za temeljno družbeno skupnost. V skladu s sodobnimi pojmovanji naj bi občina predvsem ustrezno zadovoljevala potrebe svojih prebivalcev in izpolnjevala druge naloge, ki so ji poverjene z zakonom. Zakon določi območje občine kot teritorialne enote ter ji prizna pravno subjektiviteto, s čimer postane občina oseba javnega prava (Virant 1998, 165).

Naloge občine je mogoče razdeliti zlasti na urejanje družbenih razmerij v občini, torej na njeno normativno pristojnost, ter na izvajanje (lastnih ali državnih) predpisov. Po vsebini so naloge občine predvsem v tem, da gospodari z občinskim premoženjem, zagotavlja red in mir ter zagotavlja opravljanje komunalnih, socialnih in okoljevarstvenih nalog (glej Kaučič in Grad 1999, 331).

Po Šmidovniku (1995, 73–74) so naloge občine kategorizirane v dve oziroma tri skupine nalog, in sicer:

- lokalne zadeve ali zadeve lokalnega pomena – gre za naloge, ki so po svojem pomenu izvirno občinske in si jih občine same določajo s statutom in drugimi splošnimi akti;
- lokalne zadeve, ki jih občinam naloži država s področno zakonodajo – tudi tako določene naloge urejajo in izvajajo občine v svoji lastni pristojnosti kot svoje naloge;
- prenesene naloge državne uprave, ki jih država s svojimi zakoni prenaša v izvajanje občinam – pri tem mora država občinam za njihovo izvajanje zagotoviti tudi sredstva.

3.3.1 Organizacijska sestava občin

Ustanovitev občine in izvolitev oziroma oblikovanje njenih organov je ključen element delovanja lokalne skupnosti. Ustava ne določa ničesar o organih občine in to vprašanje v celoti prepušča zakonu. Zakon o lokalni samoupravi (v nadaljevanju ZLS) (2007, 28. čl.) pozna tri organe občine: občinski svet, župana, nadzorni odbor. Občina lahko ustanovi tudi ožje dele občine (krajevne, četrtne ali vaške skupnosti). Virant (v Pinterič 2004, 9) organizacijsko strukturo občin deli na dva dela: politični (občinski svet in župan) ter nepolitični del (občinska uprava).

Občinski svet

Občinski svet je predstavniško telo občine, ki ga v skladu s sodobnimi demokratičnimi standardi volijo prebivalci občine za obdobje 4 let. »Občinski svet je najvišji organ odločanja o vseh zadevah v okviru pravic in dolžnosti občine« (Zakon o lokalni samoupravi 2007, 29. čl.), poleg tega pa odloča še o drugih zadevah, ki jih določata statut in zakon. V okviru pravic

in dolžnosti občine ima občinski svet predvsem urejevalno funkcijo (sprejema splošne akte občine, kot so statut občine, odloki in drugi občinski akti, proračun in zaključni račun), volilno funkcijo (voli oziroma imenuje občinske funkcionarje ter jih razrešuje – enega ali več podžupanov, člane nadzornega odbora, člane komisij in odborov občinskega sveta), nadzorno funkcijo (občinski svet nadzoruje delo župana, podžupana in občinske uprave glede izvrševanja odločitev občinskega sveta) ter funkcijo odločanja o konkretnih zadevah (posebej pomembno je, da odloča o pridobitvi in odtujitvi občinskega premoženja, v kolikor ni za to pooblaščen župan). (Kaučič in Grad 1999, 334–335).

Župan

Župan je individualen organ, ki se voli neposredno za 4 leta, njegova glavna naloga pa je, da vodi občinsko upravo ter predstavlja in zastopa občino. Poleg tega je župan tudi varuh zakonitosti delovanja občinske samouprave. Lahko ima enega ali več podžupanov, kar je odvisno od velikosti in potreb občine (Žagar 2003, 30). Po ZLS (2007, 33. čl.) župan predlaga občinskemu svetu v sprejem proračun in zaključni račun proračuna občine, odloke in druge akte iz pristojnosti občinskega sveta. Poleg tega župan skrbi za objavo statuta, odlokov in drugih splošnih aktov občine. Objavo lahko zadrži, če meni, da je splošni akt, ki ga je sprejel občinski svet, neustaven ali nezakonit. Župan kot politični funkcionar svojo funkcijo opravlja nepoklicno ali poklicno (Kaučič in Grad 1999, 337–338).

Nadzorni odbor

Nadzorni odbor kot najvišji organ nadzora javne porabe v občini nadzoruje finančno poslovanje občine. Pri tem zlasti opravlja nadzor nad razpolaganjem s premoženjem občine, nadzoruje smotrnost porabe proračunskih sredstev in finančno poslovanje uporabnikov občinskih proračunskih sredstev (Zakon o lokalni samoupravi 2007, 32. čl.). Člane nadzornega odbora imenuje občinski svet za mandatno dobo članov občinskega sveta, svoje naloge opravljajo nepoklicno, njihova funkcija pa je nezdržljiva z drugimi funkcijami zaradi narave in vsebina dela (člani nadzornega odbora ne smejo biti člani občinskega sveta, občinski uradniki ali drugi javni uslužbenci) (Vidmar 2010, 33).

Občinska uprava

Za izvajanje strokovnih, upravnih, razvojnih in drugih nalog je v občini pristojna občinska uprava, njena organiziranost pa je odvisna od pristojnosti in vrste (navadna ali mestna) občine, njenega obsega ter sposobnosti organizirati in financirati upravo (Vidmar 2010, 34). Občinska uprava na strokovni ravni izvaja odločitve občinskih organov in pripravlja strokovne podlage

za njihove odločitve, poleg tega pa opravlja tudi nadzorstvo nad izvajanjem občinskih predpisov in drugih aktov (Kaučič in Grad 1999, 339). »Občinsko upravo sestavljajo eden ali več organov občinske uprave, ki jih ustanovi občinski svet na predlog župana s splošnim aktom ter določi njihovo notranjo organizacijo in delovno področje« (Vlaj 2001, 207). Predstojnik občinske uprave je župan, delo občinske uprave pa neposredno vodi tajnik/direktor občine, ki ga imenuje in razrešuje župan (Vidmar 2010, 34).

Osnovna naloga občinske uprave je zadovoljevanje potreb ter zagotavljanje storitev občanov. Sodobna občinska uprava je usmerjena k uporabniku, zato mora izpolnjevati nekatere osnovne pogoje, kot so prilagajanje občinske uprave konkretnim situacijam, splošna skrb za kvaliteto storitev, dobro organizirano posredovanje informacij za uporabnike storitev, ustrezno usposobljeni javni uslužbenci občinske uprave, decentralizacija občinske uprave zaradi lažje odzivnosti ter zlasti politična podpora s strani občinskega sveta kot tudi s strani župana (Haček in drugi 2008, 12).

Občinske uprave v Sloveniji imajo določene skupne točke, predvsem na račun zakonskih določb, zaradi katere imajo občinske uprave podobno organizacijsko strukturo, kljub temu pa vsaka občinska uprava prilagaja svojo organizacijo lokalnim posebnostim in tradiciji (Haček in drugi 2008, 16). Poznamo več vrst občinskih uprav (glej Haček in drugi 2008, 17):

- *enovito občinsko upravo* – značilna za manjše občine, kjer je upravo težko organizirati po resornem načelu; tako je ustanovljen en sam občinski upravni organ, kjer je organizacija izvedena po funkcionalnem načelu;
- *razdeljeno občinsko upravo* – značilna za srednje in večje občine, kjer je uprava organizirana po resornem načelu, sestavlja pa jo več upravnih organov;
- *skupno občinsko upravo* - občina lahko pri opravljanju upravnih nalog sodeluje z drugimi občinami, tako da lahko več občin ustanovi tudi enega ali več organov skupne občinske uprave.

3.3.2 Medobčinsko sodelovanje

Lokalne samoupravne skupnosti oziroma občine lahko medsebojno sodelujejo v bolj prožnih oblikah sodelovanja, ne da bi se sicer združile. Razlog za tako sodelovanje je skupno urejanje in opravljanje lokalnih zadev javnega pomena, obsega pa lahko združevanje sredstev in ustanavljanje skupnih organov in skupnih organov občinske uprave ter ustanavljanje in upravljanje skladov, javnih zavodov, javnih podjetij in ustanov (Kaučič in Grad 1999, 329). Pravico do sodelovanja lokalnih oblasti opredeljuje že Zakon o ratifikaciji Evropske listine

lokalne samouprave – MELLIS (Ur. l. RS 57/96), ki pravi, da »imajo lokalne oblasti pravico sodelovati z drugimi lokalnimi oblastmi z namenom opravljanja nalog skupnega pomena«. Podrobneje pravico do medsebojnega sodelovanja opredeljuje nacionalna zakonodaja z Zakonom o lokalni samoupravi (Ur. l. RS 94/2007). Načine medobčinskega sodelovanja, ki se nanašajo na izvajanje nalog in pristojnosti občin, opredeljuje ZLS v 6. členu. Oblike medobčinskega sodelovanja lahko razdelimo na tiste, ki jih je mogoče uporabiti za izvajanje upravnih nalog občinske uprave, in na tiste, ki omogočajo izvajanje javnih služb ali celo obojega (Lavtar 2005, 32). Občine lahko na prostovoljni ravni ustanovljajo interesne zveze, se povezujejo v združenja ter v mednarodnem prostoru sodelujejo z drugimi lokalnimi skupnostmi (Zakon o lokalni samoupravi 2007, 6. čl.).

3.4 Skupne občinske uprave

Občine lahko pri opravljanju upravnih nalog sodelujejo z drugimi občinami, tako da ustanovijo enega ali več organov skupne občinske uprave (SOU). Kot razloži Vlaj (2006, 196) je skupna občinska uprava le ena izmed oblik medobčinskega sodelovanja, pri kateri ne gre za oblikovanje skupnega organa, ki bi sprejemal politične odločitve ali zagotavljal njihovo usklajevanje, ampak gre za oblikovanje skupnega upravnega organa, ki "servisira" župane in občinske svete več občin z vsemi ali le nekaterimi upravnimi nalogami.

V okviru SOU se lahko zagotovi opravljanje vseh upravnih nalog, kot so: izdajanje posamičnih upravnih aktov, priprava strokovnih podlag za odločanje župana in občinskega sveta, računovodsko-finančna naloga, zagotovi se opravljanje nalog komunalnega in inšpekcijskega nadzorstva, SOU pa je primerna oblika tudi za organizacijo redarske službe (Vlaj 2001, 209).

Skupno občinsko upravo lahko ustanovijo občinski sveti, župani pa se med seboj dogovorijo, v kateri občinski upravi se bodo izvajale naloge organa skupne občinske uprave (Bačlija in drugi 2012, 75). SOU je ustanovljena s strani najmanj dveh občin ter na podlagi akta o ustanovitvi, ki mora biti potrjen s strani občinskih svetov vseh občin soustanoviteljic. Ime in sedež organa skupne občinske uprave, razmerja do občin in druge zadeve, se določijo z odlokom o ustanovitvi (Vidmar 2010, 34).

Organ SOU je neposredni uporabnik občinskega proračuna tiste občine, v kateri ima sedež. Polovico stroškov, ki nastanejo ob delu SOU, pokriva država po določilu v Zakonu o financiranju občin (Ur. l. RS 123/06), saj se občinam v tekočem letu zagotovijo dodatna

sredstva iz finančnega proračuna, in sicer v višini 50 % v preteklem letu realiziranih odhodkov njenega proračuna za financiranje. Drugo polovico stroškov krijejo občine same. Finančni načrt na predlog predstojnika oziroma vodje SOU določi župan in je vključen v proračun občine ustanoviteljice, v kateri ima skupna uprava sedež, prav tako pa občine soustanoviteljice zagotavljajo sredstva za SOU v finančnih načrtih svojih občinskih uprav (vsaka občina tako prispeva določen delež, opredeljen v sprejetem odloku o ustanovitvi skupne občinske uprave in podpisanem sporazumu med občinami) (Bačlija in drugi 2012, 80).

3.4.1 Zakonska podlaga za delovanje SOU

Zakon o lokalni samoupravi (Ur. l. RS 72/93) predstavlja primarno podlago za ustanavljanje SOU, saj njihovo ustanavljanje predvideva že od leta 1993. Takrat je bil institut SOU sicer ohlapno opredeljen le v 49. členu, in sicer, da imajo manjše občine lahko SOU. Leta 1997 je prišlo do dopolnitev tega člena (dodani so bili členi 49.a–49.č), ki so vključevale obseg nalog ter ustanovitev SOU, opredelitev predstojnika ter njegove funkcije in izvrševanje nalog SOU ter zagotavljanje sredstev za njihovo delovanje s strani posameznih občin glede na njihov obseg prebivalstva (ZLS-H, 13.čl.). V letu 1998 je prišlo do sprememb z določbami o organizacijskem aktu in sistematizaciji delovnih mest - dodan je bil nov člen (49.d), ki je določil izobrazbo predstojnika SOU (ZLS-J, 49.d čl.). Sledile so nove določbe; najprej leta 2002 o načinu upravljanja in vodenja organov SOU in njihove ustanovitve (ZLS-L, 7.čl.), leta 2005 o načinu zagotavljanja sredstev za njihovo delovanje ter način njihovega financiranja (ZLS-M, 19. čl.), nazadnje pa se je 2007 vsebinsko spremenil še člen o finančnem poslovanju skupnih občinskih uprav (ZLS-N, 17.čl.) (glej Bačlija in drugi 2012, 76).

Ključni ukrep, ki je v temelju spremenil poglede slovenskih občin na organe skupne uprave, pa je bila sprememba Zakona o financiranju občin leta 2005. Vsebina novega 26.b člena je določila, da se občinam, ki v skladu z zakonom organizirajo skupno opravljanje posameznih nalog občinske uprave, v tekočem letu zagotavlja dodatna dotacija iz sredstev državnega proračuna v višini 50% v preteklem letu realiziranih odhodkov občinskih proračunov za financiranje skupnega opravljanja nalog (Žohar v Vidmar 2010, 116).

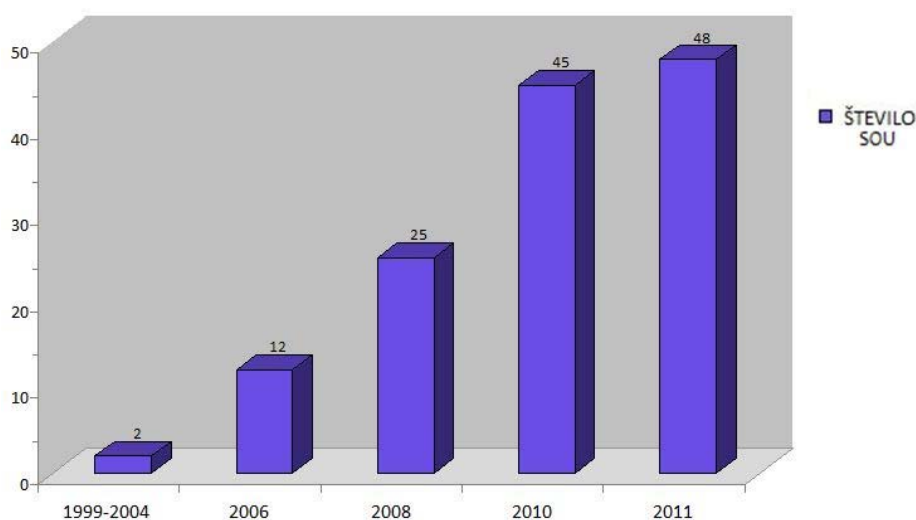
3.4.2 Delokrog SOU

SOU so ustanovljene za različna delovna področja, za katera občine ustanoviteljice menijo, da bi bilo ceneje oziroma bolj učinkovito, če bi jih izvajale skupaj. V okviru skupnih občinskih uprav se opravljajo naloge inšpekcijskega nadzora in redarstva, naloge s področja urejanja prostora

in prostorskega načrtovanja, notranje revizije, komunalnega nadzora, varstva okolja, skupne uprave so ustanovljene z namenom zagotavljanja in izvajanja javnih služb, finančno-računovodske službe, priprave projektov na področjih javnih gospodarskih služb in za kandidiranje za pridobitev evropskih sredstev (Žohar 2012, 129).

3.4.3 Stanje SOU v Sloveniji

V Sloveniji je bilo v zadnjih nekaj letih opaziti močan porast ustanavljanja SOU. Zakonske možnosti in podlage za njihovo ustanovitev so bile dane vse od leta 1993 dalje, vendar bi v tem obdobju skupne uprave lahko prešteli na prste ene roke; prva SOU je bila ustanovljena leta 1999, do leta 2004 je bilo ustanovljenih samo nekaj skupnih občinskih uprav, skupaj do leta 2006 manj kot 15 (Bačlija in drugi 2012, 75). Preboj je nastopil leta 2005 s spremembo Zakona o financiranju občin, ko je država začela 50% sofinancirati skupno občinsko upravo za določene naloge (občinsko inšpekcijo, funkcije notranjih finančnih nadzorov in računovodstva, upravne in strokovne naloge, povezane s prostorskim načrtovanjem, vodenje javnih storitev). Od takrat dalje (od leta 2006) je strmo raslo število na novo ustanovljenih SOU. Konec leta 2011 je bilo tako v Sloveniji 48 SOU, vanje pa vključenih 186 posameznih občin, kar pomeni 88,2 % vključenost občin v medobčinsko sodelovanje v obliki skupnih uprav. Poročilo Kongresa lokalnih in regionalnih oblasti Evrope (CLRAE) o stanju na področju lokalne in regionalne demokracije v Sloveniji (2011) ugotavlja, da gre v primeru SOU za resnično koristen in smiseln način skupnega izvajanja nalog, kar dokazuje stalno naraščanje števila skupnih občinskih uprav (glej Žohar 2012).

Graf 1: Ustanavljanje skupnih občinskih uprav od leta 1999 do konec leta 2011

(Vir: Služba vlade za lokalno samoupravo in regionalni razvoj)

Naloge, ki jih najpogosteje opravljajo SOU, lahko razdelimo na več skupin, saj le-te delujejo na različnih področjih. Ugotovimo lahko, da so glavne skupine nalog: a) inšpekcijski nadzor (komunala, ceste, prostor), b) redarstvo, c) urejanje prostora in d) notranja revizija (Mele in Žohar 2011, 105). V spodnji tabeli so prikazani podatki za delokrog SOU v Sloveniji konec leta 2011.

Področje nalog	Število občin, v katerih se opravljajo naloge
Inšpekcijski nadzor	183
Redarstvo	151
Urejanje prostora in prostorsko načrtovanje	48
Notranja revizija	26
Komunalni nadzor	16
Zagotavljanje in izvajanje javnih služb	23
Varstvo okolja	5
Finančno-računovodska služba	4
Priprava projektov na področju javnih gospodarskih služb in za kandidiranje za evropska sredstva	5
SKUPAJ 48 SOU, v katere je vključenih 186 občin.	

Tabela 1: Delovna področja nalog skupnih občinskih uprav (stanje konec leta 2011)

(Vir: Žohar 2012, 130)

Namen ustanavljanja skupnih občinskih uprav je povsem jasen (Mele in Žohar 2011, 105):

1. poveča se strokovnost pri izvajanju nalog s strokovnimi ekipami,
2. doseže se polna zaposlitev kadrov,
3. pridobitev sredstev za SOU,
4. zmanjšanje stroškov uprave.

3.5 Ocenjevanje delovanja (učinkovitost in uspešnost) javne uprave – občin

Lokalna samouprava ni več samo izvajalec nalog, ki so povezane z državljani posamezne lokalne skupnosti, temveč so enote lokalne samouprave vse bolj udeleženci na širšem področju javne dejavnosti z vse več funkcijami (Haček in drugi 2008, 10). Lokalna uprava predstavlja del javnega sektorja, ki je vsakodnevno izpostavljen novim izzivom. Zahteve sodobne družbe silijo (občinsko) upravo k iskanju učinkovitejših pristopov vodenja, upravljanja in delovanja ter razvoju spremljanja delovanja in ugotavljanja učinkovitosti in uspešnosti, hkrati pa »sodobni čas od uprave in zaposlenih v njej zahteva vedno bolj fleksibilen odnos do uporabnika – občana« (Haček in drugi 2008, 12).

Posameznik prihaja v razmerje z občinsko oblastjo tudi kot uporabnik storitev občinske uprave. Med uporabniki storitev se vse bolj pojavljajo zahteve po kakovostnih, hitrih, strokovnih storitvah. Zato je nujno, da tudi občinska uprava posluje skladno s pričakovanji občanov, skladno s spoznanji in tehnikami sodobnega menedžmenta, in ne zaprto ter samozadostno, temveč odprto, hitro in učinkovito, skladno s standardi v negospodarskem sektorju (Haček in drugi 2008, 33).

Temeljna naloga občinske uprave je zadovoljevanje potreb ter zagotavljanje storitev občanov. Kakovostno opravljanje temeljnih javnih funkcij in nalog občinske uprave je ključni pogoj za obstoj in razvoj vsake dejavnosti. V Sloveniji občine nimajo sprejete splošne politike kakovosti, iz česar sledi, da je »težko govoriti o optimizaciji dela v občinski upravi, o učinkovitosti, racionalnosti dela, zmanjšanju stroškov, kot tudi ni mogoče vrednotiti dela uprave in ne posameznega uslužbenca, ki je v njej zaposlen« (Haček in drugi 2008, 12).

V zasebnem sektorju ima **kakovost dela** že dolgo tradicijo. Po zgledu zasebnega sektorja so se v javnem sektorju razvili različni pristopi upravljanja in merjenja kakovosti, spremljanja uspešnosti in učinkovitosti v upravi (Žurga 1997). Orodja oziroma modeli za vzpostavitev kakovosti v zasebnem sektorju niso nujno najboljši tudi za javni sektor. Brudney in drugi ugotavljajo, da morajo biti spremembe, ki se vpeljujejo, prilagojene naravi in značilnostim določene organizacije (glej Brudney in drugi 2000). Kakovost je dejavnik, ki med drugim vpliva tudi na zadovoljstvo udeležencev. Andoljšek in Seljak (2005, 25) ugotavljata, da je v javnem sektorju pri nas bolj v ospredju sama izvedba storitve, ne pa tudi njena kakovost. Slednja se odraža v hitri odzivnosti, enostavnih postopkih, ustrezni komunikaciji s strankami/uporabniki, informiranostjo zaposlenih itd.

Zahteve, s katerimi se soočajo organizacije na področju javne uprave, usmerjajo njihovo delovanje v dveh smereh: v iskanje učinkovitejših **pristopov** k vodenju, upravljanju in delovanju ter k razvoju sistemov **spremljanja delovanja in ugotavljanja delovne učinkovitosti** (Žurga 1997, 259). Eden izmed odgovorov na te zahteve je tudi uvajanje načel novega upravljanja javnega sektorja (*New Public Management*). Gre za koncept, ki vpeljuje v upravljanje javnega sektorja pozitivne elemente iz upravljanja in delovanja privatnega sektorja. »Pri novem načinu upravljanja javnega sektorja je poudarek na usmerjenosti k uporabniku in učinkovitosti, kar je mogoče doseči z uvajanjem aplikativnih menedžerskih metod dela in tržnih (konkurenčnih) mehanizmov« (Brezovšek in Bačlija 2010, 85). Novi javni menedžment predstavlja nadgradnjo klasičnega upravnega dela, saj tradicionalnim načelom zakonitosti, enakosti, apolitičnosti in samostojnosti dodaja razsežnosti sodobne

uprave - to so usmerjenost k uporabnikom, uspešnost in učinkovitost, gospodarnost in odprtost (Kovač 2002, 144). Značilnosti novega upravljanja javnega sektorja so: uvajanje tekmovalnosti (namen je odstranitev monopolnih izvajalcev in razvoj konkurence); drobitev velikih birokratskih enot (cilj je oblikovanje manjših, preglednejših in bolj fleksibilnih enot; hkrati je treba vzpostaviti ustrezno koordinacijsko-nadzorno telo); spodbujanje večje produktivnosti (namen je doseči večjo motivacijo z elementi podjetništva, s čimer bi zmanjšali stroške in dosegli večjo učinkovitost; eden od ukrepov so tudi privatizacija, javno-zasebno partnerstvo, koncesije in podobno) (glej Brezovšek in Bačlija 2010, 85–86).

Sočasno se pojavljajo tudi drugi podjetniško–upravni modeli zagotavljanja kakovosti sodobnega javnega sektorja. Med bolj uveljavljene in hkrati bolj poznane sodi sistem ISO standardov, celovito obvladovanje kakovosti (*Total Quality Management* – TQM), načelo 3E in 5E, teorija javne izbire (*Public Choice Theory*), CAF (*Common Assessment Framework*) in poslovna odličnost v javnem sektorju (Pinterič in drugi 2008, 47).

Pollitt in Bouckaert (2004, 134–135) pravita, da je cilj kakovosti uprava, ki posluje z rezultati, poleg tega pa ima velik pomen tudi njena učinkovitost. Cilj upravnega delovanja je doseči neke spremembe v sistemskem okolju, zato si vedno zastavljamo vprašanje, ali je bil cilj dosežen ali ne, v kakšni stopnji je bil dosežen in kateri dejavniki so vzrok za (ne)uspeh – v tem primeru govorimo o **uspešnosti oz. neuspešnosti upravnega delovanja** (Haček in Bačlija 2007, 62). Tudi Žurga (2001, 82) uspešnost definira kot stopnjo, do katere organizacija uresničuje postavljene cilje. Za ocenjevanje upravnega delovanja se vse bolj uporablja merjenje **učinkovitosti**. Učinkovitost organizacije je razmerje med vhom in izhodom, med uporabljenimi viri za izdelavo ene enote rezultata delovanja (Žurga 2001, 82). V javni upravi se izraz učinkovitost uporablja za sistem ali organizacijo, ki je pri doseganju zadanih ciljev uspešna. »Pri upravnem delovanju uspešnost postaja sinonim za učinkovitost. Pri družbenih ciljnih namreč ne gre samo za vprašanje, ali je bil neki cilj dosežen in s kakšnimi sredstvi je bil dosežen – gre tudi za vprašanje, kako sistem ocenjuje njegovo okolje« (Haček in Bačlija 2007, 62). Uspešnost lahko opredelimo tudi kot stopnjo, do katere so zadovoljene zahteve strank, učinkovitost pa kot merilo ekonomičnosti uporabe virov organizacije pri zagotavljanju dane stopnje zadovoljstva strank (Žurga 2001, 83).

Uspešnost organizacije enačimo z doseganjem ciljev, sicer pa gre za širok pojem, ki zajema pet ključnih elementov (Haček in drugi 2008, 32):

1. uspešnost kot doseganje ciljev,
2. učinkovitost kot primerjava med vložkom in rezultatom,

3. ekonomičnost in smotrnost ravnanja s proračunskimi sredstvi,
4. prilagodljivost organizacije okolju in
5. uspešnost kot družbena sprejemljivost ciljev in delovanja organizacije.

Javni sektor (in z njim povezana lokalna uprava) je zaznamovan z vtisom, da deluje neučinkovito; za takšno stanje so krivi naslednji razlogi (Haček in Prebilič 2012, 13):

- posledice ekonomskih, socialnih, političnih in drugih kompleksnih odnosov, v katere posega lokalna oblast (občinski svet, župan) s svojimi politikami, so lahko mnogostranske in nepredvidljive, kar otežuje oblikovanje politik, ki bi ustrezale vsem situacijam in prizadetim subjektom;
- omejen nadzor "vladajočih" nad procesi, ki jih želijo uravnati;
- oblikovalci zakonodaje (občinskih aktov in podzakonskih predpisov) imajo omejen nadzor nad njenim izvajanjem, saj je župan politično avtonomen subjekt, ki ni neposredno odgovoren občinskemu svetu in vladajoči koaliciji v njem;
- delovanje nekaterih političnih predstavnikov je zunaj javnega interesa in zgolj v interesu ožjih skupin in lobijev.

Dandanes so države soočene z zahtevami po smotrnejši porabi javnih financ ter zmanjševanju izdatkov (Andoljšek in Seljak 2005), po drugi strani pa se uprava spoprijema z zahtevami po hitrejšem delovanju, večji učinkovitosti in zagotavljanju kakovostnejših storitev, ki so občanu bližje. Da bi občine in njihove občinske uprave lahko uspešno načrtale svoj razvoj in določile konkretne dejavnosti na posameznih področjih, je nujno, da pripravijo in sprejmejo v ustreznih organih dolgoročni razvojni projekt (Haček in drugi 2008, 34). Občinska uprava bi morala v okviru procesa posodabljanja in na poti k poslovni odličnosti uresničevati številne cilje, predvsem pa dosegati boljše in učinkovitejšo organiziranost dela, ekonomično porabo finančnih sredstev (intenzivnost pri njihovem pridobivanju), motivirati svoje uslužbenke, se usmeriti k občanu, razvijati princip konkurence med izvajalci javnih storitev, dosegati boljše kakovost dela, uspešnost in strokovnost občinske uprave, izboljšati javnost in preglednost dela, informatizacijo upravnih opravil, učinkovito skupno reševati zadeve širših razsežnosti, učinkovito sodelovati z ožjimi deli občin in graditi čim bolj pozitivno podobo občine (glej Haček in drugi 2008). Merila za uspešnost, učinkovitost, ekonomičnost ipd. ponavadi zelo težko izdelamo, ker se predmeta merjenja v upravi ne da kvantitativno izraziti. Merjenje rezultatov je oteženo zaradi narave dela, saj je dejavnost storitvena, cilji povečini dolgoročni, obenem sta neznana *input* in *output*, rezultati pa neizmerljivi; zato smo pri ocenjevanju upravnega delovanja večinoma zelo oddaljeni od objektivnosti (Haček in Bačlija 2007).

4 EMPIRIČNI DEL

V empiričnem delu bom analizirala odgovore na vprašanja, ki sem jih posredovala predstavnikom skupnih občinskih uprav (strukturirana vprašanja z odgovori posameznikov so zbrana v prilogah). V analizo je bilo zajetih 7 skupnih občinskih uprav:

- Medobčinski inšpektorat Kranj,
- Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Bled in Bohinj,
- Medobčinska uprava občin Bovec, Kobarid, Tolmin in Kanal ob Soči,
- Medobčinska uprava občin Kostel in Osilnica,
- Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Slovenska Bistrica, Poljčane in Makole,
- Medobčinski inšpektorat Koroške in
- Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Jesenice, Gorje, Kranjska Gora in Žirovnica.

Empirični del diplomskega dela bo temeljil na preučevanju izbranih SOU, vsebina tega sklopa pa bo namenjena izključno analizi mnenj, s pomočjo katerih sem skušala pridobiti odgovore na začetna raziskovalna vprašanja. Koncept raziskovanja je bil prvotno zastavljen v smeri pridobivanja subjektivnih zaznav, pogledov vodij oziroma predstavnikov skupnih uprav na učinkovitost delovanja SOU. Tako pridobljena mnenja sem želela podkrepiti s konkretnimi, objektivnimi kvalitativnimi podatki, vendar sem se soočila s precejšnjim pomanjkanjem virov, iz katerih bi črpala te informacije (v mislih sem imela letna poročila o delovanju SOU). Kljub temu sem analizo izpeljala na podlagi samoocenjevanja organa skupne uprave, ki predstavlja uspešen pristop za uvrščanje in primerjavo organizacije z drugimi organizacijami.

4.1 Uspešnost skupnih občinskih uprav

Ko govorimo o uspešnosti, ponavadi mislimo na raven sposobnosti organizacije, organa ali institucije za doseganje zastavljenih in/ali prihodnjih ciljev. Najprej me je zanimalo, kaj o svoji skupni občinski upravi glede uspešnosti menijo vprašani in kaj je po njihovem mnenju vzrok za (ne)uspeh. Vsi vprašani so odgovorili, da skupne občinske uprave, v katerih so zaposleni, delujejo uspešno. Kot razloge za uspešno delovanje so navajali več vzrokov. Za uspešno delo SOU je v prvi vrsti zaslužen **strokovni kader**, ki se izobražuje, svoje delo pa opravlja zakonito, samostojno in profesionalno. Kot drug najpomembnejši razlog za uspešnost vprašani navajajo **dobro organizacijo dela**, ki ustvarja dobro delovno klimo v kolektivu. Vzroke za uspešnost SOU vidijo tudi v dobrem sodelovanju z občinami (sodelovanje med

občinskimi upravami občin ustanoviteljic je nujno potrebno za uspešno delo SOU), združevanju kadrov (predvsem na področju administracije), zagotavljanju ustreznih delovnih pogojev, hitri odzivnosti na zaznave težave ter temu, da ima SOU kot služba lokalne samouprave pomemben vpliv na vsebino splošnih pravnih aktov, ki jih le-ta izvaja/nadzoruje. Razlogi, ki vodijo k neuspehu delovanja SOU, po mnenju enega izmed vodij tičijo pri nezagotavljanju ustrezne kadrovske zasedbe za delovanje služb na terenu ter v prehitro spreminjajoči se politiki vodstva občin pri obravnavi posameznih problematik. Neuspeh delovanja SOU se kaže tudi v zadevah, ki niso izključno v pristojnosti skupne uprave in ki zahtevajo sodelovanje z drugimi organi in tam, kjer so predpisani postopki dolgotrajni, uspešnost pa je odvisna od hitrega ukrepanja.

V povezavi z uspešnostjo ne moremo mimo ciljev, saj je uspešnost definirana kot doseganje ciljev v organizaciji. Kot je bilo ugotovljeno, skupne občinske uprave svoje delo ocenjujejo kot uspešno. Nadalje sem želela izvedeti, ali imajo SOU vnaprej opredeljene cilje dela in pričakovane rezultate ter kje oz. na kakšen način. Izkazalo se je, da so cilji in želeni rezultati dela vnaprej določeni v letnem programu dela SOU ali pa so le okvirno postavljeni, njihova konkretizacija pa je odvisna od potreb vsake občine. Cilji dela se določijo v proračunskih dokumentih za vsako proračunsko leto. Ocene so napisane v letnih poročilih o delu vsake skupne občinske uprave posebej. V primeru ene izmed SOU, ki opravlja naloge inšpekcijskega nadzora in redarstva, so cilji opredeljeni (tudi) v občinskih programih varnosti ter v sklepih rednih posvetov, ki se nanašajo na določitev nalog za naslednje obdobje. Če gre za naloge, ki so krajevno in časovno določljive ter je teh nalog več in z različnimi nosilci, pa se izdelata letni delovni načrt.

4.2 Nadzor nad kakovostjo dela

Lokalna samouprava sama po sebi ni zgolj organizacijska struktura, ampak je predvsem mreža ljudi, ki naj bi s svojimi sposobnostmi in znanjem vodili enote lokalne samouprave, torej občine. Z vidika uspešnega in učinkovitega upravljanja organizacijske enote je nujna ustrezna kadrovska struktura, ki zagotavlja optimalne delovne procese. Za ugotavljanje, ali kadri res delujejo v skladu s pričakovanimi/želenimi cilji, je potrebno spremljanje delovne izvedbe posameznikov (ugotavljanje obsega in kakovosti realiziranega dela), kar pa se nanaša na ugotavljanje njihove uspešnosti in učinkovitosti pri uresničevanju delovnih nalog.

Ugotovila sem, da se nadzor nad kakovostjo dela v preučevanih SOU stalno izvaja, in sicer se kakovost dela spremlja s strani vodje skupne uprave, kar je tudi ena njegovih bistvenih nalog.

Uresničevanje nalog se spremlja vsakodnevno s pregledi dnevnih delovnih dnevnikov ter s pomočjo informacijskih programov evidentiranja poslovanja in ukrepov (primer SOU iz področja inšpekcijskega nadzora in redarstva). Vodje spremljajo naloge in kakovost dela zaposlenih preko mesečnih delovnih nalogov, mesečnih in polletnih poročil. Nadzor se izvede minimalno enkrat na letnem razgovoru, posamezniki pa so za obseg in kakovost nagrajani preko letne ocene dela javnih uslužbenca. SOU morajo izdelati tudi skupna letna poročila in letna poročila o delu za vsako občino ustanoviteljico posebej.

4.3 Spremljanje učinkovitost delovanja SOU

Učinkovitost je opredeljena kot raven doseganja določenih ciljev v okviru omejenih razpoložljivih virov. Učinkovitost pomeni sposobnost lokalne samouprave pri zagotavljanju različnih storitev in služb na čim bolj uspešen in gospodaren način. Tako je učinkovit tisti subjekt, ki opravi enako delo hitreje in z manj napora ali več dela ob enakem naporu. Na vprašanje, kako bi ocenili učinkovitost delovanja SOU, štirje vprašani niso navedli odgovora, trije pa so podali različna mnenja, in sicer eden predstavnik svojo SOU ocenjuje kot učinkovitejšo od predhodnih oblik zagotavljanja izvajanja nalog, ki so »zapadle« v pristojnost skupne uprave v občinah ustanoviteljicah, drugi vprašani svoji SOU pripisuje oceno zelo oz. visoko učinkovito, tretji pa kot zadovoljivo in dobro.

Vsi sodelujoči so navedli **kriterije**, ki jih uporabljajo za merjenje oz. ocenjevanje učinkovitosti. Po njihovih mnenjih se učinkovitost kaže v:

- konkretnih rezultatih dela,
- **izboljšani varnostno-prometni situaciji** – merljivi podatki na področju prometne varnosti in varovanja javne infrastrukture (zmanjšanje prekrškov s področja mirujočega prometa, parkiranja na območjih za pešce in parkirnih mestih za invalide, manj prekrškov prekoračitve hitrosti ipd.),
- zagotavljanju občinskih redarjev in inšpektorja na terenu,
- **urejenosti bivalnega okolja** (pravilno odlaganje in ločevanje odpadkov, spoštovanje odlokov in zakonov s strani občanov ter pravnih oseb),
- izvedbi nalog proračuna in **obsegu dela** (redno delo, dodatno delo oz. prevzemanje drugih nalog, projektno delo),
- strokovnosti in zakonitosti,
- natančnosti, pravočasnosti in uspešnosti pri delu,
- odnosu do strank,

- zadovoljstvu občanov, mnenju občinskih uprav, javnih podjetij in zavodov o določeni problematiki na podlagi izkušenj in podatkov iz preteklih let,
- zadovoljstvu zaposlenih,
- kvaliteti pisnih izdelkov,
- zagotavljanju opreme za delovanje.

Uspešnost pomeni delati prave stvari, učinkovitost pa pomeni delati stvari pravilno (Tekavčič 2002). Zaradi poznavanja lokalnega okolja, izkušenj uspehov in težav, poznavanj potreb in pričakovanj občanov in občank na območju, na katerem SOU deluje, sem predstavnike prosila, če lahko izpostavijo par dejstev, zaradi katerih po njihovem mnenju SOU deluje še posebej dobro. Kot izredno dobre strani delovanja SOU so bili izpostavljeni:

- **zaposleni**, ki so pri svojem delu **strokovni**, delujejo zakonito in imajo ustrezen **odnos do strank**; (strokovnost in učinkovitost izvedbe postopkov, informiranje občanov v postopkih na terenu),
- **odzivnost** na konkretne in vsakokratne potrebe občanov,
- delovanje SOU na posameznih skupnih razvojnih projektih,
- naloge redarstva (prekrškovno področje) in inšpekcije na področjih iz izvorne in prenesene pristojnosti.

Vsaka plat ima dve strani – dobro in slabo, zato sem intervjuvance povprašala še o slabostih oziroma problemih delovanja skupnih uprav. V treh izmed sedmih preučevanih SOU se specifične težave ne pojavljajo, ostali pa opozarjajo na problematiko in navajajo določene pomanjkljivosti. Med njimi se pojavljajo pomanjkljivi, nezadostno urejeni predpisi lokalnih skupnosti, ki niso (bili) usklajeni z aktualno zakonodajo. V eni SOU bi potrebovali določeno opremo, za katero ni finančnih sredstev, to pa skušajo na dotični skupni upravi rešiti z uvrstitvijo sredstev v rebalans proračunov. V analiziranih SOU se soočajo tudi s pomanjkanjem vizij/strategij lokalnih skupnosti, pomanjkanjem sistemskih pristopov k celovitemu reševanju težav (prometne ureditve, ureditve odlaganja odpadkov, sistema odvajanja odpadnih voda in vodooskrbe) ter s pomanjkanjem kadra.

Preučevane skupne občinske uprave svoje delovanje smatrajo kot finančno upravičeno. Stroški delovanja skupne uprave se razdelijo med občine ustanoviteljice, delovanje pa sofinancira še država. Eden predstavnik skupne uprave je podal mnenje, da v primeru, če tovrstne organizacije financiranja ne bi bilo, bi nekatere občine bile nezmožne zagotavljati inšpekcijski nadzor samostojno, saj to za male občine predstavlja prevelik strošek. Za izvedbo nalog so v analiziranih SOU načrtovana zadostna sredstva, v skupnih upravah pa se tudi ustrezno

prilagajajo potrebam glede na finančne zmožnosti. Vseh 7 skupnih uprav s finančnimi sredstvi nima (večjih) težav.

4.4 Pogled občanov

Občinska uprava je servis občanov za določene skupne naloge in stremi k temu, da se naloge izvajajo v dobro lokalne skupnosti. Občani po mnenju vprašanih skupne občinske uprave sprejemajo pozitivno, ocenjujejo jih kot dobre – to se kaže predvsem s pohvalami s strani prebivalcev lokalnih skupnosti (primer pohvale je npr. dostopnost zaposlenih do uporabnikov), SOU/zaposleni pa so deležni tudi kritik, zlasti s strani kršiteljev (v primeru SOU, ki pokrivajo področje inšpekcije, redarstva).

5 ZAKLJUČEK

Razvoj skupnih občinskih uprav in drugih oblik medobčinskega sodelovanja in povezovanja v Sloveniji predstavlja nujen proces tako zaradi številnih in med seboj raznolikih občin kot tudi zaradi izkazanega interesa na določenem polju delovanja, ki se lahko realizira ob optimalnem delovanju za vse udeležence na nekem področju, kar za vse pomeni cenejše in kvalitetnejše izvajanje nalog (Žohar 2012). Vključitev v skupno upravljanje je koristno zlasti manjšim občinam. Skupna uprava omogoča vrsto prednosti, kot so strokovno in racionalno izvajanje nalog, prihranek finančnih sredstev, polno zaposlitev človeških virov itd. Določeni problemi, ki so pestili občine prej, so se z ustanovitvijo skupnih uprav deloma odpravili ali zmanjšali.

Zastavljeni cilj diplomske naloge je bil na izbranih primerih SOU raziskati spremljanje njihove delovne učinkovitosti. Skozi diplomsko nalogo so me vodila raziskovalna vprašanja glede ocenjevanja skupnih občinskih uprav kot uspešnih oziroma neuspešnih, glede spremljanja njihove kakovosti dela in nenazadnje ali skupne občinske uprave (sploh) spremljajo učinkovitost in katere kriterije pri tem uporabljajo.

Najprej me je zanimal osebni pogled izbranih predstavnikov skupnih uprav na to, *ali delovanje svoje SOU ocenjujejo kot uspešno in kateri dejavniki so vzrok za (ne)uspeh*. Ugotovila sem, da vse preučevane skupne uprave po mnenju zaposlenih **delujejo uspešno**. Največjo zaslugo za uspešno delovanje skupne uprave nosijo zaposleni, ki svoje delo opravljajo strokovno, k uspehu pa prispeva tudi dobra organizacija dela. Uspešnost skupne uprave je pogojena z dobrim sodelovanjem občinskih uprav posameznih občin ustanoviteljic in z župani, v končni fazi pa tudi z dobro komunikacijo in sodelovanjem v kolektivu oz. med samimi zaposlenimi v skupni občinski upravi.

V nadaljevanju sem se osredotočila na vprašanje, *ali SOU spremljajo kakovost dela – spremljajo učinkovitost delovanja in katere kriterije uporabljajo za ocenjevanje delovne učinkovitosti*. Izkazalo se je, da **nadzor nad kakovostjo dela izvajajo stalno in redno**. Gre predvsem za nadzor, ki se spremlja s strani vodje SOU, ta pa ocenjuje obseg in rezultate dela zaposlenih preko mesečnih delovnih nalogih. Posledično se v skupnih občinskih upravah **spremlja tudi učinkovitost** njihovega delovanja. Najbolj pogosta merila oz. kriteriji, s katerimi vprašani ocenjujejo učinkovitost, so: obseg dela (konkretni rezultati dela), izboljšana varnostno-prometna situacija, urejenost bivalnega okolja, zadovoljstvo občanov. Glede na to, da je učinkovitost definirana kot razmerje med inputom in outputom, bi bilo zanimivo

preveriti razmerje, s kakšnimi ter kolikšnimi vloženi sredstvi je prišlo do končne realizacije nalog in ciljev, ki se smatrajo kot učinkovite.

Kljub uspešnosti medobčinskega povezovanja občin na ravni skupnih uprav in mnogih pozitivnih učinkov na različnih področjih, se SOU srečujejo tudi z nekaterimi problemi pri njihovem delovanju. Najbolj izrazita pomanjkljivost se kaže v nezadostni urejenosti občinskih predpisov, ki niso usklajeni z zakonodajo. SOU pestijo pomanjkanje vizij/strategij lokalnih skupnosti, kadrovska podhranjenost ter pomanjkanje sistemskih pristopov k celovitemu reševanju težav. Vendar se lahko SOU na drugi strani pohvalijo s strokovno usposobljenim kadrom, usmerjenostjo k uporabniku in pozitivnem odnosu do strank ter hitro odzivnostjo na konkretne potrebe občanov. To pa je tudi razlog, da se SOU dojemajo kot dobre in so deležne številnih pohval, pa tudi kritik, predvsem iz strani kršiteljev.

Za popolnejšo in celovitejšo raziskavo učinkovitosti delovanja skupnih občinskih uprav bi bilo potrebno v analizo vključiti tudi poglede državnih akterjev, v samo raziskavo zajeti vse SOU, morda vključiti tudi različna mnenja o zadovoljstvu strank in narediti obširnejšo analizo na podlagi finančnih in letnih poročil delovanja SOU in medsebojni primerjavi le-teh skozi časovno komponento. Tako bi dobili celotno sliko, ki bi pokazala stanje, v katerem se SOU nahajajo, vendar je merjenje učinkovitosti težavno in zapleteno, zato smo pri ocenjevanju delovanja upravnih organov večinoma zelo daleč od objektivnosti.

6 LITERATURA

1. Andoljšek, Žiga in Janko Seljak. 2005. *Merjenje učinkovitosti in uspešnosti javne uprave – PIPA (The Performance Indicator(s) of the Public Administration)*. Ljubljana: GV Izobraževanje.
2. Bačlija, Irena, Maša Bantan in Tanja Kračun. 2012. Skupne občinske uprave v okviru racionalizacije dela in finančne vzdržnosti. V ur. Franc Žohar: *Zbornik V. posveta Delovanje skupnih občinskih uprav v Sloveniji*, 73–86. Koper: Ministrstvo za pravosodje in javno upravo, Skupnost občin Slovenije, Združenje občin Slovenije.
3. Brezovšek, Marjan in Irena Bačlija. 2010. *Sodobna upravna misel*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
4. Brudney, L. Jeffrey, Laurence J. O'Toole, Jr. in Hal G. Rainey. 2000. *Advancing public management: new developments in theory, methods, and practice*. Washington D.C.: Georgetown University Press.
5. Grad, Franc. 1998. *Lokalna demokracija: organizacija in volitve*. Ljubljana: Uradni list Republike Slovenije.
6. ---, Igor Kaučič, Ciril Ribičič in Ivan Kristan. 1999. *Državna ureditev Slovenije*. Ljubljana: Uradni list Republike Slovenije.
7. Grafenauer, Božo. 2000. *Lokalna samouprava na Slovenskem: teritorialno–organizacijske strukture*. Maribor: Pravna fakulteta.
8. Haček, Miro in Irena Bačlija. 2007. *Sodobni službeni sistemi*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
9. Haček, Miro, Marjan Brezovšek in Irena Bačlija. 2008. *Upravljalna sposobnost in koalicijsko povezovanje v slovenskih občinah*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
10. Haček, Miro (ur.). 2009. *Lokalna demokracija III: Ob petnajsti obletnici ponovne uvedbe lokalne samouprave v Republiki Sloveniji*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
11. Haček, Miro. 2012. Slovenija, država majhnih in šibkih občin? V ur. Irena Bačlija: *Lokalna demokracija IV: Aktualni problemi slovenske lokalne samouprave*, 65–82. Dostopno prek: http://www.lex-localis.info/files/d477cd50-3cd4-46f5-9731-5b840c47255c/634632930580000000_Baclija%20irena%20%28ur.%29_lokalna%20demokracija%20IV_25.1.2012.pdf (27. julij 2012).
12. --- in Vladimir Prebilič. 2012. Nekateri aktualni problemi slovenske lokalne samouprave. V ur. Irena Bačlija: *Lokalna demokracija IV: Aktualni problemi slovenske lokalne samouprave*, 1–18. Dostopno prek: <http://www.lex-localis.info/files/d477cd50-3cd4->

- 46f597315b840c47255c/634632930580000000_Baclija%20irena%20%28ur.%29_lokalna%20demokracija%20IV_25.1.2012.pdf (27. julij 2012).
13. Humes, Samuel in Eileen M. Martin. 1969. *The structure of local government: a comparative survey of 81 countries*. Hague: International Union of Local Authorities.
 14. Kaučič, Igor in Franc Grad. 1999. *Ustavna ureditev Slovenije*. Ljubljana: Gospodarski vestnik.
 15. Kovač, Polonca. 2002. *Trendi razvoja slovenske javne uprave kot nacionalne politike*. Dostopno prek: <http://dk.fdv.uni-lj.si/db/pdfs/tip20026kovac.pdf> (17. avgust 2012).
 16. Lavtar, Roman. 2005. *Medobčinsko sodelovanje kot mehanizem celostnega upravljanja razvoja in vstopanja v čezmejna sodelovanja*. Dostopno prek: http://www.fu.uni-lj.si/uprava/clanki/letnikIII,%C5%A1tevilka1,2005/III_%20STEV%201_september%202005_lavtar.pdf (4. julij 2012).
 17. Mele, Branka in Franc Žohar. 2011. Pregled skupnih občinskih uprav v Sloveniji konec leta 2010. V ur. Franc Žohar: *IV. Posvet – Delovanje skupnih občinskih uprav v Sloveniji*. Dostopno prek: <http://www.arhiv.svlr.gov.si/fileadmin/svlr.gov.si/pageuploads/lok-sam05/obcine/sou/zbornik-SOU-marec-2011.pdf> (13. avgust 2012).
 18. Pinterič, Uroš. 2004. *Administrativna usposobljenost slovenskih občinskih uprav*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
 19. ---, Nina Benda in Ben Belak. 2008. *Modernizacija slovenskih občinskih uprav: izbrane teme*. Novo mesto: Univerzitetno in raziskovalno središče.
 20. Pollitt, Christopher in Geert Bouckaert. 2004. *Public Management Reform: A comparative analysis*. Oxford: University Press.
 21. Pusić, Eugen. 1988. *Upravni sistemi*. Zagreb: Narodne novine.
 22. Služba vlade Republike Slovenije za lokalno samoupravo in regionalno politiko. 2012. *Področje lokalne samouprave - Skupne občinske uprave*. Dostopno prek: http://www.arhiv.svlr.gov.si/si/delovna_podrocja/podrocje_lokalne_samouprave/skupne_obcinske_uprave/index.html (16. avgust 2012).
 23. Vidmar, Jasmina. 2010. *2. priročnik za občinske svetnice in svetnike*. Maribor: Skupnost občin Slovenije.
 24. Virant, Grega. 1998. *Pravna ureditev javne uprave*. Ljubljana: Visoka upravna šola.
 25. Vlaj, Stane. 1998. *Lokalna samouprava: občine in pokrajine*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.
 26. --- 2001. *Lokalna samouprava s poudarkom na načelu subsidiarnosti*. Ljubljana: Visoka upravna šola.

27. --- 2004. *Lokalna samouprava: teorija in praksa*. Ljubljana: Fakulteta za upravo.
28. --- 2006. *Lokalna samouprava*. Ljubljana: Fakulteta za upravo.
29. Šmidovnik, Janez. 1995. *Lokalna samouprava*. Ljubljana: Cankarjeva založba.
30. Tekavčič, Metka. 2002. *Merjenje in presojanje uspešnosti poslovanja*. Radovljica: Didakta.
31. *Zakon o financiranju občin (ZFO-1)*. Ur. l. RS. 123/2006. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=2006123&stevilka=5268> (17. avgust 2012).
32. *Zakon o lokalni samoupravi (ZLS-UPB2)*. Ur. l. RS. 94/2007. Dostopno prek: <http://www.uradni-list.si/1/objava.jsp?urlid=200794&stevilka=4692> (28. julij 2012).
33. Žohar, Franc. 2012. Prihodnji razvoj medobčinskega sodelovanja v Sloveniji. V ur. Franc Žohar: *Zbornik V. posveta Delovanje skupnih občinskih uprav v Sloveniji*. Koper: Ministrstvo za pravosodje in javno upravo, Skupnost občin Slovenije, Združenje občin Slovenije.
34. Žurga, Gordana. 1997. Uspešnost in učinkovitost delovanja organizacij v javni upravi. V ur. Marjan Brezovšek: *Demokracija – vladanje in uprava v Sloveniji: zbornik referatov*. Ljubljana: Slovensko politološko društvo.
35. --- 2001. *Kakovost državne uprave: pristopi in rešitve*. Ljubljana: Fakulteta za družbene vede.

PRILOGE

PRILOGA A

Odgovori mag. Slavke Remic, medobčinske inšpektorice – Medobčinski inšpektorat Kranj

Menite, da skupna občinska uprava, katere vodja ste, deluje uspešno? Kateri dejavniki so po vašem mnenju vzrok za (ne)uspeh?

Medobčinski inšpektorat Kranj je skupna občinske uprava 7 občin iz Gorenjske. Deluje uspešno. Za uspešno delovanje so zaslužni strokovni kadri, tako inšpektorji kot redarji, ki se stalno izobražujejo in delajo profesionalno. Dobra delovna klima v kolektivu in organizacija dela ter dobro sodelovanje z občinami, katere so ustanoviteljice skupne občinske uprave, so vzrok za uspešno delo.

Ali imate v SOU vnaprej opredeljene cilje dela in pričakovane rezultate? Če da, kje oziroma na kakšen način?

Cilji in pričakovani rezultati so vnaprej določeni. Določeni so v proračunskih dokumentih za vsako proračunsko leto. Ocena je napisana v Letnem poročilu o delu SUO.

Ali znotraj SOU izvajate nadzor nad kakovostjo dela? Ali kot vodja SOU spremljate uresničevanje delovnih nalog posameznikov (ugotavljanje obsega in kakovosti realiziranega dela)?

Nadzor nad kakovostjo dela se spremlja s strani vodja SOU. Posamezniki so za obseg in kakovost nagrajeni preko letne ocene dela javnega uslužbenca.

Kako bi ocenili učinkovitost delovanja SOU in kateri so tisti kriteriji, ki jih uporabljate za ocenjevanje učinkovitosti?

Učinkovitost delovanja naše SOU se kaže v varnostno prometni situaciji na območju sedmih občin, katerih območje pokrivamo in nadzorujemo z redarsko službo. Prekrški s področja mirujočega prometa, parkiranja na območjih za pešce, prehodih za pešce, parkiranih mestih za invalide in podobno, se iz leta v leto zmanjšujejo, kar je posledica dela službe. Tudi prekrškov pri prekoračitvi hitrosti je manj kot leta poprej. Učinkovitost inšpekcijskega dela organa pa ocenjujemo glede na urejenost bivalnega okolja, pravilnega odlaganja in sortiranja odpadkov, spoštovanja odlokov in zakonov s strani občanov in pravnih oseb.

Kaj bi izpostavili, da v vaši SOU deluje še posebno dobro?

Obe službi (tako redarstvo kot inšpekcija) delujeta dobro na področjih iz izvorne in prenesene pristojnosti.

Ali so se v dosedanji praksi pokazale kakšne specifične težave, problemi ali pomanjkljivosti pri opravljanju nalog skupne občinske uprave? Če so se, kakšne rešitve/ukrepe predlagate?

Ne.

Bi lahko rekli, da so se nekateri prvotni problemi, ki so povezani s področjem delovanja SOU, zaradi medsebojnega sodelovanja občin konkretno zmanjšali ali se morda v celoti odpravili?

Nimam mnenja.

Ali je delovanje SOU in izvajanje storitev v njenem okviru finančno upravičeno? Imate za izvedbo nalog v vaši SOU od začetka delovanja na razpolago dovolj finančnih sredstev?

Delovanje SUO je finančno upravičeno, stroški delovanja so pokriti s strani občin ustanoviteljic, tako da SUO deluje brez problemov.

Kako skupno občinsko službo vidijo občani? Se soočate s kakšnimi pohvalami ali kritikami s strani lokalnega prebivalstva?

Občani ocenjujejo našo SUO dobro, pohval je veliko so pa tudi kritike, predvsem s strani kršiteljev.

PRILOGA B

Odgovori Borisa Sodje, vodje medobčinskega redarstva – Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Bled in Bohinj

Menite, da skupna občinska uprava, katere vodja ste, deluje uspešno? Kateri dejavniki so po vašem mnenju vzrok za (ne)uspeh?

SUO pri nas deluje uspešno. Res pa je, da šele od 1. oktobra 2009.

USPEH:

- Poenotenje sistema dela na Bledu in Bohinju v prvi fazi na področju občinskega redarstva, v letošnjem letu tudi inšpekcija.
- poenotenje opreme za obdelavo prekrškov na terenu in pisarni, tako IT kot IS,
- enotni obrazci za delo na terenu (plačilni nalogi, obvestilo o prekršku, potrdilo o plačani globi, sklep o začasnem odvzemu listin, odredbe za odvoz vozil itd.), v pisarni (poročilo o poškodbi sl. vozila, poročilo o okvari osnovnega sredstva, poročilo o uporabi prisilnih sredstev itd.),
- sofinanciranje države, SOU (prihranek pri plačah in delno pri opremi),
- združevanje kadrov, predvsem na področju administracije.

NEUSPEH:

- Kljub prihranku pri plačah se ne zagotovi ustrezne kadrovske zasedbe za delovanje služb na terenu,
- ustanovitelji mislijo, da z druživitvijo rešijo vse težave. Mogoče na notranjem delu vsekakor. Z ustrezno tehnologijo se da obvladovati administracijo. Problem pa je delo na terenu - občinskih redarjev, saj ponavadi delajo 7 dni v tednu dvoizmensko. Inšpekcija bi morala biti prisotna tudi ob vikendih, praznikih itd.,
- prehitro se spreminjajoče »politike« vodstva občin pri obravnavi posamezne problematike - včasih je premalo konstantnosti.

Ali imate v SOU vnaprej opredeljene cilje dela in pričakovane rezultate? Če da, kje oziroma na kakšen način?

Cilji so opredeljeni v letnem programu dela, vendar za področja, ki niso tipična za delovanje SUO. Občinski redarji (OR) izvajajo naloge po zakonih in odlokih. Znotraj te zakonodaje se določajo cilji in usmeritve dela OR za posamezno leto glede na predvideno problematiko. Isto velja za delovanje občinskega inšpektorja. Glede pričakovanih rezultatov se meri učinkovitost mesečno po opravljenem delu, ki se ga primerja lahko za tekoče leto in za dve leti nazaj.

Ali znotraj SOU izvajate nadzor nad kakovostjo dela? Ali kot vodja SOU spremljate uresničevanje delovnih nalog posameznikov (ugotavljanje obsega in kakovosti realiziranega dela)?

Pri nas se bolj meri zakonitost in strokovnost dela OR. Na koncu bi lahko rekli, da je to tudi kakovost dela. Če so postopki zakoniti in strokovni, to pomeni, da je kakovost dela OR dobra ali odlična. Meri pa se lahko po pritožbah na izdane plačilne naloge, po pritožbah na vodenje postopkov OR na terenu. Seveda pa vsako pritožbo na izdani PN ne moremo obravnavati enako. Bolj skrbimo, če se pojavljajo iste pritožbe za iste postopke ali prekrške, ki jih OR izvaja nestrokovno in nezakonito.

Kako bi ocenili učinkovitost delovanja SOU in kateri so tisti kriteriji, ki jih uporabljate za ocenjevanje učinkovitosti?

Trenutno ocenjujemo, da je učinkovitost delovanja SOU zadovoljiva in dobra, to pa ocenjujemo: po zadovoljstvu zaposlenih, obsegu dela na terenu in znotraj, kvaliteti pisnih izdelkov, zagotavljanju prisotnosti OR in inšpektorja na terenu, zagotavljanju opreme za delovanje.

Kaj bi izpostavili, da v vaši SOU deluje še posebno dobro?

Trenutno sistem občinskega redarstva, prekrškovno področje.

Ali so se v dosedanji praksi pokazale kakšne specifične težave, problemi ali pomanjkljivosti pri opravljanju nalog skupne občinske uprave? Če so se, kakšne rešitve/ukrepe predlagate?

Največji problem je pri izvajanju »politike« posamezne občine. Vsaka občina lahko gleda na isti problem drugače. Mi pa smo dolžni to nekako poenotiti, da je v skladu s pozitivno zakonodajo. V SOU lahko gledamo na neko zadevo drugače kot občina in včasih se porabi preveč energije za usklajevanje, ko pa je usklajeno, pa lahko zmanjka energije za delo. Mi ponavadi predlagamo obema občinama kako bi delovali na področju OR in inšpekcij. Opredelimo tudi naloge in potrebe, da bi to lahko opravljali. Ob obravnavi poročila o delu pa nam občinski sveti dajo namig, kaj bi oni radi da še delamo in kako naj delamo. Ukrepi, ki jih predlagamo občinski upravi, so na primer: kje zamenjati ali postaviti prometno signalizacijo, da lahko zakonito ukrepamo; problem črnega kampiranja, označitev mest o prepovedi, način dela (skupne patrolje z redarji, s policijo); pritožbe občanov glede prekoračitev hitrosti - predlagamo lokacije in način merjenja; kako urediti varne poti za otroke za pot v šolo, kje zgraditi pločnike, porezati žive meje, vejevje itd.

Bi lahko rekli, da so se nekateri prvotni problemi, ki so povezani s področjem delovanja SOU, zaradi medsebojnega sodelovanja občin konkretno zmanjšali ali se morda v celoti odpravili?

Problemi se samo združijo, da bi jih popolnoma odpravili, skoraj ni mogoče. Sedaj je bolje samo to, ko rešiš problem za eno, občino ga tudi za drugo.

Ali je delovanje SOU in izvajanje storitev v njenem okviru finančno upravičeno? Imate za izvedbo nalog v vaši SOU od začetka delovanja na razpolago dovolj finančnih sredstev?

Kot sem že omenil, ni dobro, če se ustanovi SOU zato, da občina služi. Moje mnenje je, da bi se morala sredstva za delovanje SUO zagotavljati iz sredstev, ki jih SLVR vrne in glob, kar zmanjka pa občine zagotoviti iz proračuna. Če se to ne izvaja, prihaja do pomanjkanja sredstev. Plače še niso tak problem, vendar so glavni porabnik proračuna SOU. Problem je pri zagotavljanju sredstev za opremo, uniforme, prevozna sredstva, opremo za obdelavo prekrškov, razne najemnine vodov, tetra sistem, prekrškovne licence itd. Teh sredstev je veliko in so že vnaprej določeni s pogodbami. Če hočejo SOU delovati, morajo za vse to imeti zadostna sredstva. Tu pa so včasih težave prepričati odgovorne v občini, da imajo ti organi mogoče višji standard pri opremi, predvsem pa pri vozilih, ali so to vozila, motorna kolesa, navadna kolesa itd.

Kako skupno občinsko službo vidijo občani? Se soočate s kakšnimi pohvalami ali kritikami s strani lokalnega prebivalstva?

Občani v bistvu ne občutijo teh sprememb in so odzivi isti kot prej. Mogoče nekje rečejo vaši fantje z Bleda pa so bol ostri kot naši v Bohinju ali pa obratno.

PRILOGA C

Odgovori mag. Simona Lebana, vodje Medobčinske uprave občin Bovec, Kobarid, Tolmin in Kanal ob Soči

Menite, da skupna občinska uprava, katere vodja ste, deluje uspešno? Kateri dejavniki so po vašem mnenju vzrok za (ne)uspeh?

Deluje uspešno. Poglavitni razlog je, da je to služba lokalne samouprave in ima kot taka pomemben vpliv na vsebino splošnih pravnih aktov, ki jih izvaja, nadzoruje.

Ali imate v SOU vnaprej opredeljene cilje dela in pričakovane rezultate? Če da, kje oziroma na kakšen način?

Cilji so samo okvirno postavljeni. Konkretizacija pa je odvisna od potreb vsake občine.

Ali znotraj SOU izvajate nadzor nad kakovostjo dela? Ali kot vodja SOU spremljate uresničevanje delovnih nalog posameznikov (ugotavljanje obsega in kakovosti realiziranega dela)?

Izvaja se stalni nadzor. Tako skozi prekrškovni postopek na drugi stopnji, kot glede na rezultate dela po mesečnih delovnih nalogih.

Kako bi ocenili učinkovitost delovanja SOU in kateri so tisti kriteriji, ki jih uporabljate za ocenjevanje učinkovitosti?

Učinkovitost se meri skozi konkretne rezultate dela in je na podlagi letnih poročil višja kot v policiji.

Kaj bi izpostavili, da v vaši SOU deluje še posebno dobro?

Odzivnost na konkretne in vsakokratne potrebe občanov.

Ali so se v dosednji praksi pokazale kakšne specifične težave, problemi ali pomanjkljivosti pri opravljanju nalog skupne občinske uprave? Če so se, kakšne rešitve/ukrepe predlagate?

Menim, da bi moral biti tudi upravni del politike s področja okolja in prostora vključen v SOU, saj bi bil tako nadzor konkretnih upravnih aktov lažji in učinkovitejši.

Bi lahko rekli, da so se nekateri prvotni problemi, ki so povezani s področjem delovanja SOU, zaradi medsebojnega sodelovanja občin konkretno zmanjšali ali se morda v celoti odpravili?

V celoti niso še odpravljeni, so se pa zmanjšali.

Ali je delovanje SOU in izvajanje storitev v njenem okviru finančno upravičeno? Imate za izvedbo nalog v vaši SOU od začetka delovanja na razpolago dovolj finančnih sredstev?

Delovanje SOU je sploh zaradi refundacije več kot upravičeno. Zaenkrat s finančnimi sredstvi nimamo težav.

Kako skupno občinsko službo vidijo občani? Se soočate s kakšnimi pohvalami ali kritikami s strani lokalnega prebivalstva?

Nič posebnega, kar bi se nanašalo zgolj na SOU.

PRILOGA Č

Odgovori Aleša Marolta, vodje Medobčinske uprave občine Kostel in Osilnica

Menite, da skupna občinska uprava, katere vodja ste, deluje uspešno? Kateri dejavniki so po vašem mnenju vzrok za (ne)uspeh?

Menim, da občinska uprava deluje uspešno.

Ali imate v SOU vnaprej opredeljene cilje dela in pričakovane rezultate? Če da, kje oziroma na kakšen način?

Cilji dela so izvrševanje proračuna in zakonsko določenih nalog. Proračun se načrtuje.

Ali znotraj SOU izvajate nadzor nad kakovostjo dela? Ali kot vodja SOU spremljate uresničevanje delovnih nalog posameznikov (ugotavljanje obsega in kakovosti realiziranega dela)?

Vsako leto se minimalno enkrat na letnem razgovoru in ocenjevanju izvede nadzor nad kakovostjo dela. Ker je potrebno izvajati načrtovani proračun, se delo in kakovost izvajata redno.

Kako bi ocenili učinkovitost delovanja SOU in kateri so tisti kriteriji, ki jih uporabljate za ocenjevanje učinkovitosti?

Za ocenjevanje učinkovitosti delovanja SOU so kriteriji za ocenjevanje učinkovitosti: izvedba nalog proračuna (redno delo, dodatno delo - prevzemanje drugih nalog, projektno delo, količinsko in kvalitetno).

Kaj bi izpostavili, da v vaši SOU deluje še posebno dobro?

Še posebno dobro deluje SOU na posameznih skupnih razvojnih projektih.

Ali so se v dosednji praksi pokazale kakšne specifične težave, problemi ali pomanjkljivosti pri opravljanju nalog skupne občinske uprave? Če so se, kakšne rešitve/ukrepe predlagate?

Ne.

Bi lahko rekli, da so se nekateri prvotni problemi, ki so povezani s področjem delovanja SOU, zaradi medsebojnega sodelovanja občin konkretno zmanjšali ali se morda v celoti odpravili?

Opravljanje določenih nalog se lahko sedaj prerazporedi na druge sodelavce v času, ko je določeni posameznik odsoten (bolniška, dopust ...), od katerega je bila pred ustanovitvijo SOU odvisna izvedba naloge.

Ali je delovanje SOU in izvajanje storitev v njenem okviru finančno upravičeno? Imate za izvedbo nalog v vaši SOU od začetka delovanja na razpolago dovolj finančnih sredstev?

Delovanje SOU je upravičeno. Za izvedbo nalog načrtujemo zadostna sredstva in tudi ustrezno prilagajamo potrebe glede na finančne zmožnosti.

Kako skupno občinsko službo vidijo občani? Se soočate s kakšnimi pohvalami ali kritikami s strani lokalnega prebivalstva?

Občinska uprava je servis občanov za določene skupne naloge. Pomembno je, da smo do ljudi razumevajoči in dostopni. Zaradi tega smo deležni tudi pohval. Zaradi želja občanov, ki so vezana na finančna sredstva, se ne moremo hitro odzivati in načrtovati aktivnosti prioritarno (zahteve po kvalitetnejši infrastrukturi), zato smo deležni tudi kritik.

PRILOGA D

Odgovori Boštjana Omerzela, vodje službe občinskega redarstva – Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Jesenice, Gorje, Kranjska Gora in Žirovnica

Menite, da skupna občinska uprava, katere vodja ste, deluje uspešno? Kateri dejavniki so po vašem mnenju vzrok za (ne)uspeh?

SOU (občinsko redarstvo in inšpektorat) uspeva izvajati naloge iz svoje pristojnosti, o uspešnosti pa bi se morali izjaviti ustanovitelji in občani. Uspešnost naše SOU temelji na strokovnosti zaposlenih, zagotavljanju ustreznih delovnih pogojev in hitri odzivnosti na zaznane težave. Neuspešni smo v

zadevah, ki niso izključno v naši pristojnosti in zahtevajo sodelovanje z drugimi organi ter tam, kjer so predpisani postopki dolgotrajni, uspešnost pa je odvisna od hitrega ukrepanja.

Ali imate v SOU vnaprej opredeljene cilje dela in pričakovane rezultate? Če da, kje oziroma na kakšen način?

Cilji so opredeljeni v občinskih programih varnosti ter v sklepih rednih posvetov, ki se nanašajo na določitev nalog za naslednje obdobje. Če gre za naloge, ki so krajevno in časovno določljive in je teh nalog več in z različnimi nosilci, pa se izdelata tudi letni delovni načrt.

Ali znotraj SOU izvajate nadzor nad kakovostjo dela? Ali kot vodja SOU spremljate uresničevanje delovnih nalog posameznikov (ugotavljanje obsega in kakovosti realiziranega dela)?

Uresničevanje nalog se spremlja vsakodnevno s pregledi dnevnih delovnih dnevnikov ter s pomočjo informacijskih program evidentiranja poslovanja in ukrepov (Lotus Notes, program za vodenje prekrškovnih postopkov...). Nekatere naloge se spremljajo preko mesečnih poročil in polletnih poročil, SUO pa mora izdelati tudi skupno letno poročilo, kot tudi letna poročila o delu za vsako občino ustanoviteljico posebej.

Kako bi ocenili učinkovitost delovanja SOU in kateri so tisti kriteriji, ki jih uporabljate za ocenjevanje učinkovitosti?

SOU je učinkovitejša od predhodnih oblik zagotavljanja izvajanja teh nalog v občinah ustanoviteljicah, kriteriji za ocenjevanje učinkovitosti pa so zadovoljstvo občanov ter mnenja občinskih uprav, javnih podjetij in zavodov o določeni problematiki na podlagi izkušenj in podatkov iz preteklih let, prav tako pa na podlagi merljivih podatkov, zlasti na področju prometne varnosti in varovanja javne infrastrukture (statistika prometne varnosti, hitrosti iz avtomatskih postaj, stroški materialne škode-vzdrževanja ipd.).

Kaj bi izpostavili, da v vaši SOU deluje še posebno dobro?

Odzivnost na prijave občanov ter strokovnost in učinkovitost izvedbe prekrškovnih in inšpekcijskih postopkov. Prav tako pa informiranje občanov v postopkih na terenu.

Ali so se v dosedanji praksi pokazale kakšne specifične težave, problemi ali pomanjkljivosti pri opravljanju nalog skupne občinske uprave? Če so se, kakšne rešitve/ukrepe predlagate?

Pomanjkanje vizij/strategij lokalnih skupnosti, pomanjkanje sistemskih pristopov k celovitemu reševanju težav (prometne ureditve, ureditev odlaganja odpadkov, sistem odvajanja odpadnih vod in vodooskrba) ter nezadostno urejeni predpisi lokalnih skupnosti, na podlagi katerih izvajamo svoja pooblastila. Bolje bi bili lahko zakonsko urejeni tudi inšpekcijski postopki. Delovanje SUO bi bilo boljše tudi z večjo kadrovsko zasedbo. Rešitve so nakazane že z opredelitvijo težav.

Bi lahko rekli, da so se nekateri prvotni problemi, ki so povezani s področjem delovanja SOU, zaradi medsebojnega sodelovanja občin konkretno zmanjšali ali se morda v celoti odpravili?

Da. Saj se določene naloge sploh niso opravljale (občinski inšpekcijski nadzor), nekatere pa le delno (odločanje v prekrškovnih postopkih, ki jih lahko izvaja oseba s VII. stopnjo in opravljenih izpitom za odločanje).

Ali je delovanje SOU in izvajanje storitev v njenem okviru finančno upravičeno? Imate za izvedbo nalog v vaši SOU od začetka delovanja na razpolago dovolj finančnih sredstev?

Finančne upravičenosti je težko komentirati, je pa velikega pomena državno sofinanciranje, finančna upravičenost skozi globe in kazni pa je dolgoročno zgrešena. Morebiti bi finančno upravičenost lahko bilo smiselno prikazati skozi uspešnost plačevanja taksnih obvez (turistične takse, nadomestila za uporabo in posege v javne površine na podlagi dovoljenj ipd..) z in brez nadzora SOU.

Kako skupno občinsko službo vidijo občani? Se soočate s kakšnimi pohvalami ali kritikami s strani lokalnega prebivalstva?

Odgovarjanje na pisanja občanov ter svetniška vprašanja je ena od rednih nalog, kakor tudi ažurno evidentiranje le-teh, prav tako pa se izvaja zakonsko zahtevno obravnavanje pritožb na delo uslužbencev, ki je v pristojnosti županov.

PRILOGA E

Odgovori Roberta Vrečka, inšpektorja – Medobčinski inšpektorat in redarstvo občin Slovenska Bistrica, Poljčane in Makole

Menite, da skupna občinska uprava, katere vodja ste, deluje uspešno? Kateri dejavniki so po vašem mnenju vzrok za (ne)uspeh?

SOU uspešno deluje. Za uspešno delovanje je potreben strokoven kader, ki izvaja naloge zakonito, uspešno, samostojno.

Ali imate v SOU vnaprej opredeljene cilje dela in pričakovane rezultate? Če da, kje oziroma na kakšen način?

Z načrtom dela SOU so opredeljeni bistveni cilji in želeni rezultati.

Ali znotraj SOU izvajate nadzor nad kakovostjo dela? Ali kot vodja SOU spremljate uresničevanje delovnih nalog posameznikov (ugotavljanje obsega in kakovosti realiziranega dela)?

Da, saj je nadzor nad kakovostjo storitev ena izmed bistvenih nalog vodje.

Kako bi ocenili učinkovitost delovanja SOU in kateri so tisti kriteriji, ki jih uporabljate za ocenjevanje učinkovitosti?

Strokovnost, zakonitost, obseg dela, natančnost, uspešnost, pravočasnost, odnos do strank.

Kaj bi izpostavili, da v vaši SOU deluje še posebno dobro?

Zaposleni so pri svojem delu strokovni, delujejo zakonito in imajo ustrezen odnos do strank.

Ali so se v dosednji praksi pokazale kakšne specifične težave, problemi ali pomanjkljivosti pri opravljanju nalog skupne občinske uprave? Če so se, kakšne rešitve/ukrepe predlagate?

Potrebovali bi določeno opremo, za katero pa ni finančnih sredstev. Predlagano je bilo, da se uvrstijo v rebalans proračunov. Pomanjkljivi občinski predpisi, ki niso bili usklajeni z aktualno zakonodajo. Občinskim upravam smo podali predloge za spremembe.

Bi lahko rekli, da so se nekateri prvotni problemi, ki so povezani s področjem delovanja SOU, zaradi medsebojnega sodelovanja občin konkretno zmanjšali ali se morda v celoti odpravili?

SOU deluje le nekaj mesecev, tako da je nekaj težav že odpravljenih. Pričakuje se, da se bodo preostali problemi kmalu odpravili.

Ali je delovanje SOU in izvajanje storitev v njenem okviru finančno upravičeno? Imate za izvedbo nalog v vaši SOU od začetka delovanja na razpolago dovolj finančnih sredstev?

SOU je bila ustanovljena pred nekaj meseci, tako da so bila sredstva v proračunih zagotovljena le za okvirno delovanje. Posledica tega pa je pomanjkanje sredstev za nakup nekatere opreme, kar se bo »reševalo« z rebalansom proračunov občin ustanoviteljic.

Kako skupno občinsko službo vidijo občani? Se soočate s kakšnimi pohvalami ali kritikami s strani lokalnega prebivalstva?

Delo naše SOU je predvsem represivno usmerjeno. Za delo prejemo tako pohvale, kot tudi neprijetne kritike. Stremimo, da naloge izvajamo v dobro lokalne skupnosti.

PRILOGA F

Odgovori mag. Jelke Klemenc, inšpektorice svetnice in vodje Medobčinskega inšpektorata Koroške

Menite, da skupna občinska uprava, katere vodja ste, deluje uspešno? Kateri dejavniki so po vašem mnenju vzrok za (ne)uspeh?

Menim, da naša skupna uprava – Medobčinski inšpektorat Koroške (v nadaljevanju inšpektorat) deluje uspešno. Vzrok za tako oceno je dobra organizacija in dobro delo zaposlenih.

Ali imate v SOU vnaprej opredeljene cilje dela in pričakovane rezultate? Če da, kje oziroma na kakšen način?

Cilji dela in naloge so nadzor nad občinskimi predpisi in so določene v Odloku o ustanovitvi organa skupne občinske uprave – Medobčinski inšpektorat Koroške (Ur. l. RS, št. 55/2011 in 58/2011, Uradno glasilo slovenskih občin št. 17/2011 in 18/2011, Medobčinski uradni vestnik št. 14/2011).

Ali znotraj SOU izvajate nadzor nad kakovostjo dela? Ali kot vodja SOU spremljate uresničevanje delovnih nalog posameznikov (ugotavljanje obsega in kakovosti realiziranega dela)?

Delavci v inšpektoratu vsak mesec pripravimo poročilo o izvedenem delu, ki ga potem pregledam in tako spremljam opravljeno delo. Enkrat letno pa vodja pripravi poročilo o delu inšpektorata za preteklo leto in ga predstavi občinskim svetom občin ustanoviteljic.

Kako bi ocenili učinkovitost delovanja SOU in kateri so tisti kriteriji, ki jih uporabljate za ocenjevanje učinkovitosti?

Učinkovitost ocenjujem kot zelo visoko, kriterij za oceno pa je predvsem urejenost na območju občin ustanoviteljic na področjih, ki jih mi nadziramo.

Kaj bi izpostavili, da v vaši SOU deluje še posebno dobro?

Še posebej dobro je reševanje zadev v smislu strokovnosti.

Ali so se v dosednji praksi pokazale kakšne specifične težave, problemi ali pomanjkljivosti pri opravljanju nalog skupne občinske uprave? Če so se, kakšne rešitve/ukrepe predlagate?

Za enkrat ni bilo kakih posebnih težav.

Bi lahko rekli, da so se nekateri prvotni problemi, ki so povezani s področjem delovanja SOU, zaradi medsebojnega sodelovanja občin konkretno zmanjšali ali se morda v celoti odpravili?

Problemi, ki jih obravnavamo po občinah, so v vseh občinah podobni. Pred ustanovitvijo SOU nekatere občine sploh niso imele inšpekcije in nadzora. Sedaj se je poenotilo delo oz. nadzor v vseh koroških občinah, kar sigurno veliko pripomore k dobremu stanju na območju cele Koroške.

Ali je delovanje SOU in izvajanje storitev v njenem okviru finančno upravičeno? Imate za izvedbo nalog v vaši SOU od začetka delovanja na razpolago dovolj finančnih sredstev?

Delovanje SOU je finančno upravičeno, saj se stroški razdelijo med 12 občin, poleg tega pa delovanje sofinancira še država. Če ne bi bilo take organizacije, nekatere občine ponovno ne bi imele svoje inšpekcije, ker je to za male občine prevelik strošek. Za delovanje SOU je zagotovljenih dovolj sredstev v skladu z Dogovorom, ki so ga sprejeli župani občin ustanoviteljic.

Kako skupno občinsko službo vidijo občani? Se soočate s kakšnimi pohvalami ali kritikami s strani lokalnega prebivalstva?

Občani so SOU dobro sprejeli. To se vidi po številu ljudi, ki se na nas obračajo z različnimi vprašanji, prijavami, predlogi itd.